

*Sluga
Božji*

DOBRI OTAC ANTIĆ

FRA ANTE ANTIĆ
NA KONGREGACIJI
U RIMU

GODINA XXXV (1995) BROJ 2 (94)

GLASILO VICEPOSTULATURE SLUGE BOŽJEG O. ANTE ANTIĆA

Akademski
slikar
Vlado
Vrlijić -
Ankin
fra Ante Antić
akvarel,
Zagreb
1992.

NAJSRETNije ŽELJE ŽIVOTA

1. *Treba mi se krstiti krštenjem krvi.
Pri svakom trpljenju uči u osjećaje Božanskog Srca.*
- 2) *Sveta volja Božja - moja volja*
- 3) *Ljubav me ima pronicati, prožimati.*
- 4) *Ponizan u svemu.*

Dragi Bog mora u svakom mome poklonu naći, vidjeti svetu poniznost. Sve drugo nuzgredno, sporedno, može biti i ne biti. Ovo četvero mora biti!

21. VII. 54
(AS-I,19/d)

Fra Ante Antić

Sluga Božji otac Ante Antić pod brojem 1462

I u ovom broju našega Glasila za ljetne odmore svojim čitateljima donosimo raznorazne priloge kako bi svaki od njih mogao naći nešto za sebe.

Nudimo vam u Godini žene veoma aktualan i životvoran članak "Godina žene i o. Antić", jer svijet i čovječanstvo, obitelji i narode prate najteže nevolje, prokletstva i zastranjenja zbog ženâ-majki koje u svijetu ne žive više poziv vjere, ljubavi i majčinstva za obitelj i narod.

Sudionik "Antićeva '95" piše i o trećem znanstvenom skupu - o simpoziju - održanom od 2. do 4. ožujka 1995. u Zagrebu o Sluzi Božjem: "Posvećeni život i sluga Božje o. fra Ante Antić". Taj je simpozij tražio od dosad najvećeg broja predavača i punu vjeru kao i znanstvenu spremnost i trud da se o. Ante Antić što bolje upozna i prihvati kod brojnih tisuća svojih štovatelja kod nas i u svijetu.

Javila nam se s. I. Malinka s "Duhovnim očinstvom Sluge Božjega". To je nastavak njezine tople, uvjerene i sestrinske duhovne - nazovimo - reportaže o svetom duhovnom vodi i isповједniku o. Antiću.

Oni koji očekuju vijest dokle se došlo s radom na kauzi s proglašenjem sluge Božjega o. Antića blaženim i svetim, a takvih je mnogo, bit će zadovoljni. Zato je odabran prilog "Završetak biskupijske kauze o. Antića", a govori na svoj način da je kauza i primljena na Svetoj Kongregaciji u Rimu, te je naš Sluga Božje i zaveden pod brojem 1462 iste Kongregacije pri Svetoj Stolici. Neka svi štovatelji u srce svojih molitava stave ovaj broj o. Antića, koji će biti veoma značajan za stručne djelatnike koji će na Kongregaciji sigurno i ozbiljno, teološki i pravno nastaviti veliki posao i rad oko kauze u Rimu za proglašenje Sluge Božjega blaženim i svetim. No, uz želje trebaju i naše molitve.

Pročitate li i druge rubrike, vijesti, pjesme, a posebno izvatke iz spisa i pisama koja su nadahnivala svetost života o. Antića kao i tisuće njegovih štovatelja, vjerujemo da će bar djelić svijeta po čitateljima našega Glasila već postajati drugačiji i bolji. Stoga glasilo preporučujemo svim čitateljima s posebnom željom da ga i sami pokažu i daruju i onima koji ga nikada nisu čitali - vidjeli.

Pokušajmo to kao štovatelji dobrog i vjernog Sluge Božjega.

Urednik

Molitva sjedinjenja i predanja

Bože moj i sve moje!
Padam pred neizmijernim veličanstvom Tvojim
u bezdan svoga ništavila.
Klanjam Ti se, ljubim Te
i vas Ti se predajem
na savršenu službu i žrtvu.
Da Ti moja nedostojna služba i žrtva
budu ugodne,
ja se, najnevredniji i najnedostojniji sluga Tvoj,
sjedinjujem s poniznošću Nebeske Majke
u Njezinom neoskvrnenom Začeću, Porođenju
i Prikazanju u Hramu,
Navještenju, Pohodu sv. Elizabeti,
u Njezinom muku i svetoj tajni Utjelovljenja
kad je Isusa nosila i porodila,
njegovala, prikazala u Hramu, bježala u Egipat,
vratila se i boravila u Nazaretu,
u skromnom i jednostavnom životu sa Isusom.

Sjedinjujem se
s predubokom poniznošću Isusovom
u Utjelovljenju i porođenju,
u Obrezanju, Prikazanju u Hramu,
u bijegu u Egipat,
u povratku
kad je u Hramu kao 12-godišnji dječak
kazao svojim roditeljima:
"Zašto ste me tražili, nijeste li znali da mi treba biti u
onome što je moga Oca?"

Sjedinjujem se
s neizrecivom i predivnom poniznošću Isusovom u
Njegovu sv. Krštenju,
u Njegovoj molitvi,
pokori i napastovanju.
U Njegovom javnom nastupu
kao Mesiji i Otkupitelju
kad je prolazio svjetom čineći dobro,
kad je prao noge apostolima,
ustanovio Presvetu Euharistiju
i ostao s nama u sv. pričesti.
Kad je molio u vrtu Getsemani,
znojio se krvavim znojem, od Jude bio izdan,
poljubljen, uhvaćen i svezan kao razbojnik,
a učenici ga ostaviše i pobjegoše.

ULOMAK
IZ "MOLITVE SJEDINJENJA
I PREDANJA"
KOJI SA VELIKOM OŠTEĆENOŠĆU
SVJEDOČI
KOLIKO JU JE PUTA
UZDIGNUTIM SRCEM I DUŠOM
ISKRENO MOLIO
DOBRI SLUGA BOŽJI O. ANTIĆ
ZA POTPUNO SJEDINJENJE
I PREDANJE BOGU

*Isuse, sjedinjujem se
s Tvojim divnim primjerom u Tabernakulu,
u dušama Tvojih svećenika i vjernika.*

*Sjedinjujem se s dubokom poniznošću Presv. Majke
kad je susrela Isusa gdje nosi Križ,
kad je stajala ispod Križa;
bila u Cenakulu među apostolima,
kad je bila uznesena na nebo dušom i tijelom,
i okrunjena od Presvetog Trojstva
za Kraljicu neba i zemlje.*

*Sjedinjujem se
s poniznošću svete Majke Crkve
trpeče s dušama u čistilištu.
Sa poniznošću Crkve slavne
i nebeskim dvorom.*

*O Preslavno i Presveto Trojstvo,
radi poniznosti Isusove i Marijine,
sv. Josipa i Sвете Majke Crkve
vojujuće, trpeče i slavne,
udijeli mi svetu poniznost,
svetu čistoću,
svetu ljubav,
svetu ustrajnost sve do konca.*

*Nebeski Oče,
radi neizmjernog dostojanstva Tvog, jer si Otac,
posveti me svojom svemogućom snagom;*

*Isuse moj, radi Tvoga neizmjernog
dostojanstva, jer si Vječni Sin,
posveti me Božanskom Mudrošću;*

*Duše Sveti Bože,
radi neizmjernog dostojanstva, jer si Bog posvetitelj,
supstancijalna ljubav Oca i Sina,
posveti me vječnom ljubavlju svojom da budem
navjek dostoјno dijete,
kao hram Tvoj, svećenik, oruđe, žrtva Tvoja.
Bože moj i sve moje,
s Marijom, u Mariji, za Mariju i po Mariji.*

Fra Ante Antić

GODINA ŽENE I OTAC ANTE ANTIĆ

Duboka i trajna I obnova obitelji, naroda, Crkve i države u svim oblicima života, napretka, sreće i mira u domovini moguća je jedino ako se svaki život djeteta, pa i onog još nerođenog koje je živo biće pod srcem majke, prihvata i ljubi kao najveći Božji dar obitelji, Crkvi i narodu. Najveće je zlo ako roditelji nemaju pred svojim očima da je njihovo dijete ZA NJIH I NAROD blagoslov Božji

Nikad se u svijetu, kao ni u Crkvi, nije posvećivala pažnja prema ženi-majci kao danas; o njoj se piše, govori, čita u svim dnevnicima, tjednicima, listovima i revijama, a i druga javna sredstva priopćavanja daju joj velik publicitet. Ujedinjeni narodi posvetiše joj cijelu 1995. godinu, nazavavši je GODINOM ŽENE, a ipak u povijesti ne bijaše nikada žena-majka u većem sukobu sa svojim uzvišenim pozivom, majčinstvom, ljubavlju i vjernošću, kao što je u ovom vremenu, jer je sva prošla stoljeća nisu obeščastila i obescijenila kao što ju je obeščastilo vrijeme ateizma, materijalizma i sekularizma današnjeg svijeta.

Žena - majka u ovom stoljeću oslobođena je, kao nikada prije, svoje nježnosti i dobrote srca i duše, uzvišenog poziva majčinstva, kao i moralnih, obiteljskih, bračnih i čudorednih visina kreposti i pobožnosti života, a odatle najteže krize i obiteljskog i društvenog života.

I korjeni zastranjenosti, nerazumijevanja, vjernosti kao i nezadovolj-

stava i nesreća rastavljenih brakova i neželjenosti nerođene djece, kojima se još uvijek - nažalost - popunjavaju kloake društva i zemlje, a jedini je razlog što su joj ateizirani svijet, društvo i civilizacija bez duha sekularizirali um, srce i dušu, lišavajući je u nezamjenjivoj ulozi u narodu i Crkvi njezine uzvišenosti, dostojanstva i materinstva. Mnoge će zbog toga u našem vremenu žene-majke postati neroditeljice i ubojice vlastite djece, kao i neodgojiteljice i nečuvarice svetišta obiteljske ljubavi, mira i sreće u braku i kući.

Nažalost, svijet, narodi i obitelji danas su jadni, nezadovoljni, prokleti i mnogi izumiru; gube smisao za vrijednost života i vjere, jer je u obiteljima zaboravljena i nestala uloga žene i majke. Zato je jedan pedagog sedamdesetih godina i pisao: "Žena-majka bi trebala u društvu, na poslu i u vlastitoj obitelji biti kraljica dobrote, blagoslov zajedničke molitve i sreće vjere, ljubavi i mira. Ona samo takva može vladati i upravljati životom za dobro muža i za radost i napredak djece!" (F. Lechner). Ako to nije, ona je propast sebi, obitelji i narodu.

Plemenita i kršćanska žena-majka je, u punom smislu riječi, nosilac spaša i života svojoj obitelji, čuvarica muža i izvanredna odgojiteljica uzrasta i napretka svoje djece; kao takva ona je suradnica Kristova u društvu, Crkvi i kući. Ako to nije, ona postaje nositelj grijeha, razdora, nemira sebi, obitelji i narodu. Stoga je uloga i poziv žene u svijetu lijepo opisao jedan suvremeni pedagog:

"Nema usporedbe između majke i oca. Otac je skrbnik obitelji, a majka je ona koja uživa sve povjerenje muža i djece i to radi svog velikodušnog majčinstva, nježnosti i blagosti srca, kao izvanredne dobrote."

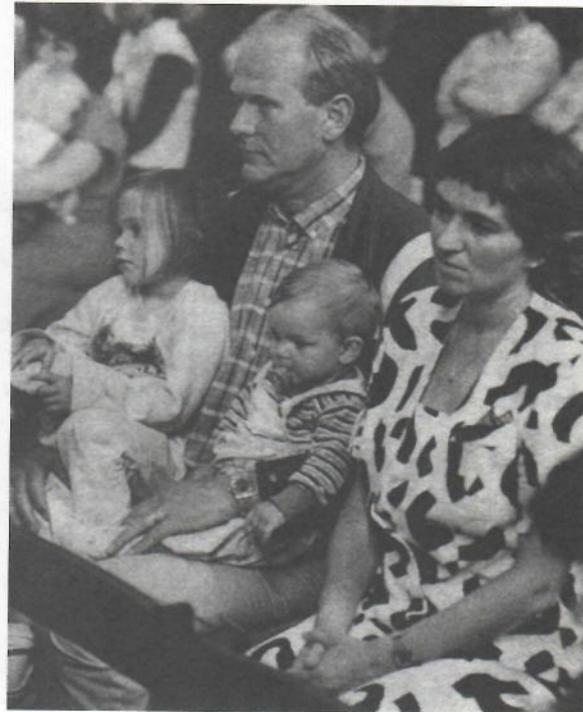
O nezamjenjivoj ulozi majke roditeljke i odgojiteljice u kući, obitelji, Crkvi i narodu govori i ona lijepa prispoloba u Evandelju o rasipnom sinu. Tu se vidi dobrota i milosrđe zabrinutog oca, koji je savršeno dobar i blag prema razvratnom sinu; zapaža se i sin koji je zaveden i pošao zlim i pokvarenim putem, ali i koji se raskajan vraća u očinski dom; uočava se i stariji brat, pun zavisti što je otac tako dobar prema zalutalom bratu. No, u evanđeoskoj prispolobi nema majke. Gdje je žena-majka bila u toj obitelji? Zar bi mlađi sin napustio očinski dom (pošao lošim, nečasnim putem života, razvrata, droge op. p.) da je u obitelji živjela i djelovala prava majčinska ljubav, pobožnost, dobrota?

Ova evanđeoska zgoda savršeno tumači veliki poziv žene-majke u kući, obitelji i narodu. Ne bi ni naše obitelji i narod imali danas toliko razularene, drogirane i propale omladine da je imalo dobre, krepesne i svete majke u svojim kućama, a također ne bi opustošila ni tolika sela, škole i kuće da je žena-majka bila roditeljica djece i čuvarica mira, sloge, ljubavi, ognjišta, doma, zajedničke molitve sa svojom djecom; jednom riječju, majka je temelj novoga života, odgoja i napretka kuće, obitelji i naroda. Njezinu ljubav, ulogu,

pobožnost i odgoj u obitelji, braku i narodu ne može nitko nadomjestiti. Ako nema pravog i kršćanskog majčinstva u kući, nestaje mira, života, odgoja, sreće, ljudi - propada kuća, selo, narod!

Stoga se je sluga Božji o. Antić, makar je kroz cijeli život nosio naj-odgovorniju i najtežu, za Crkvu i narod, službu u odgoju brojnih redovničko-svećeničkih zvanja, uza sve svoje velike dužnosti sav davao na to da žena-majka sačuva što svetije, brojnije i sretnije obitelji u našem narodu i Crkvi. On ne bijaše samo is-povjednik, duhovni vođa i savjetnik brojnim ženama-majkama, učiteljicama, liječnicama, redovnicama, već i najveći skrbnik da se rode novi naraštaji, čak i neželjena i neplanirana djeca, makar u istoj obitelji bilo već petero, sedmero i devetero djece. On ne dozvoljava ni najmanje zlo i grijeh od strane žene-majke u njezinu braku, obitelji, a posebno kakvu razvratnost, lakovislenost i nemar za kršćanski odgoj djece i duhovni život u obitelji.

Roditelji
s djecom
kod
nedjeljne
sv. mise
znak su
Božjeg
života
u obitelji,
društvu i
kod svoje
djece, te u
ozračju
kršćanskog
odgoja i
života žive
u radosti
sreće
i ljubavi
svojih
sinova
i kćeri

Najstrašniju prazninu bića, života i duše, kao i strahovitu stvarnost besmisla sebi, obitelji i svome narodu donose žene-majke kojima je jedina vri-jednost feministizam i abortus, to su bića bez tračka istine i svjetla o Bogu i čovjeku, o nebu i sreći; u svijetu i društvu žive bez lica i naličja, što pokazuje i snimka

U brojnim poukama i savjetima za sreću žene-majke, koje se nalaze u tisućama njegovih pisama, ovako piše jednoj kršćanskoj majci: "Budite gospođa od discipline, gospođa od rada, gospođa od dužnosti. Jednostavnost, skromnost, čistoća savjesti, ispravnost i moralnost Vašeg stanja, plemenitost i dobrota srca, odlučnost, dosljednost dobre volje, urednost, finoća, otmjenost čuvstva i vladanja, duhovnost, karakternost neka Vas rese i čine dragom, ugodnom Bogu, suprugu, djeci i svakomu. Neka se u Vama i po Vama dragi Bog slavi i proslavljuje! To Vam želi,

zato moli, blagoslivlje Vas, cijenjenog supruga, Vašu dragu djecu, duhovni otac." (AP-III/22,2)

K tim navedenim riječima mogli bi smo dodati još i više drugih Antićevih riječi po kojima je učinio brojne njihove obitelji sretnima, radosnima, plodnima i naprednima za život radosti u Bogu, u obitelji i društvu. Takve su žene-majke po velikim žrtvama sluge Božjega o. Antića postale blagoslov Božji za obitelj, narod i Crkvu; po rađanju i odgoju djece one su više doprinijele dobroti i sreći naroda nego muževi - one su čuvarice ognjišta obitelji.

Radi toga upravo su brojne žene ponosne što im je o. Antić bio ispo-vjednik, duhovni vođa, savjetnik, a i njihov skrbnik u duhovnom, obiteljskom i materijalnom životu. Mnoge su još uvijek zahvalne Bogu i vjerne svom svetom poslanju što im je o. Antić u svakoj potrebi materinstva i odgoja bio velika pomoć i zaštita.

Neka Sluga Božji i u ovoj Godini žene bude zagovornik i pomoćnik svima onima koji žele Božju pomoć, mir, ljubav, sreću i blagoslov svojim obiteljima! Neka bude oslonac svim kršćanskim obiteljima koje ga štuju i prose da im bude zagovornik u svim potrebama života.

Fra Vladimir Tadić

ZA PRIMJER KRŠĆANSKE SAVRŠENOSTI

U Gospodinu Vam zapovijedam, da svaki dan ispunite svoje duhovne vježbe, svoje posle, svoje kućne dužnosti, svoje materinske obveze prema djeci i suprugu u duhu vjere i ljubavi Božje.

Neka Vaše srce bude čisto; tijelo pokorno duhu i zapovijedima Božjim i svom dnevnom radu; duša uvijek sjedinjena po ljubavi i podlaganju svetoj volji Božjoj s dragim Bogom i Vaše držanje, vladanje neka bude prožeto nazočnošću Božjom i svrhunaravnom savršenošću i finoćom, da u Vama djeca i suprug i okolina vide najbolji primjer kršćanske savršenosti, dobrote, ustrpljivosti, plemenitosti i zaborava sebe radi Boga i bližnjega.

(AP-III/17,3)

Fra Ante Antić

Dobri otac Antić

*Živio je s nama
čovjek za sve ljude,
čovjek Božje duše -
dobri otac Antić.*

*Dom je njegov bio
od mora i od kopna
od duha i od kruha
u majčinu krilu.*

*Živio je s Bogom
kao s bratom svojim,
dijelio je s njime
trud i patnju svoju.*

*Živio je s nama
čovjek za sve ljude,
čovjek Božje duše -
dobri otac Antić.*

*Bdio je nad putom
mnogih bolnih ljudi,
vodio ih bliže
Bogu koji živi.*

*Učio je svakog
i bez mnogih riječi
da Boga čuje srce
koje svakog ljubi.*

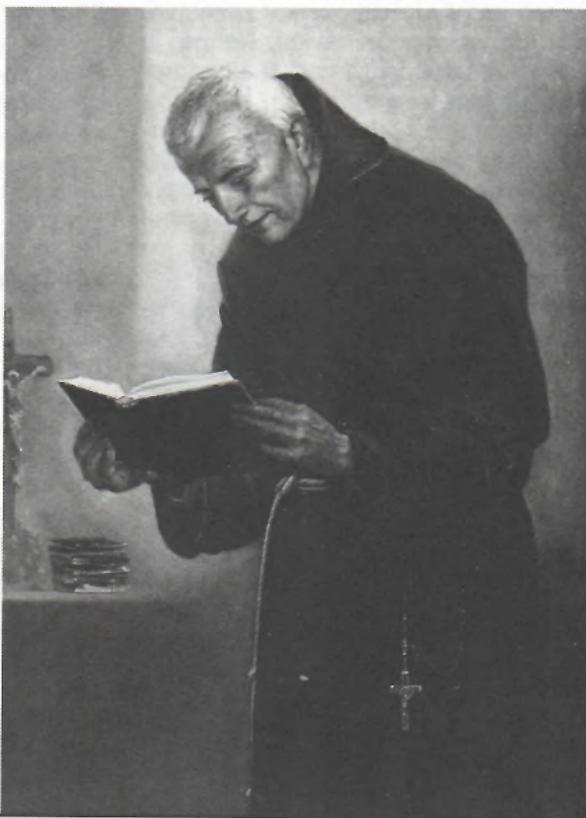
*Živio je s nama
čovjek za sve ljude,
čovjek Božje duše -
dobri otac Antić.*

*Svojom blagom rukom,
krhkim svojim bićem
išao je smjerno
putem Božjeg Duha.*

*Zemlja je sa nebom
jedno u njem bila,
smrt je bila korak
sunca kad se dani.*

*Živi i sad s nama
čovjek za sve ljude,
čovjek Božje duše -
dobri otac Antić.*

Stjepan Lice

Akad.
slikar
Vlado
Jakelić
*O. Ante
Antić*
Ulje na
platnu,
Zagreb
1995.

SIMPOZIJ "POSVEĆENI ŽIVOT" UZ "ANTIĆEVO" '95

Znanstveni skup od 2. do 4. ožujka 1995. održan je u samostanskoj dvorani Gospe Lurdske, Urbanićeva 35; započeo je molitvenom pjesmom naših poznatih i cijenjenih pjevača: Matiše Rajčića, Želimira Puškarića i s. Cecilije Pleša koje je na orguljama pratila s. Imakulata Malinka

I ove godine, za 30. obljetnicu blažene smrti služe Božjega o. Ante Antića, od 2. do 4. ožujka u samostanskoj dvorani Majke Božje Lurdske u Zagrebu održan je veoma uspјeli znanstveni skup o temi "Posvećeni život i sluga Božji o. fra Ante Antić". O. vicepostulator se u uvodnoj riječi upitao ima li smisla ovakav znanstveni skup za današnji svijet, Naime, je li tema "Posvećeni život" u suvremenoštvi kršćanstva potrebna, privlačna i od koristi za stalež Crkve? Predavači su bili optimisti, jer je posvećenje života temeljni poziv čovjeka, pa su i s pravom očekivali veći odaziv. Stvarnost je bila nešto skromnija, ali takva da su, doista, kod predavanja popunjavali dvoranu upravo religiozne osobe koje su svjesne potrebe osobnog posvećenja. Ipak skup je bio dobar, od prvog predavanja, a bilo je 17 predavanja u tri dana uz okrugli stol; a broj prisutnih slušatelja kretao se od 82 do 115 osoba, i to uglavnom bijahu oni iz staleža posvećenja, iz redovničkog staleža koji teže što dubljem poniranju u bit posvećenog života.

Posvećeni život služe Božjega o. Antića osvijetljen je s redovničko-svećeničkog, biblijsko-teološkog, pedagoško-religioznog, kontemplativno-molitvenog, asketsko-mističnog, dogmatskog, eklezialjnog, socio-

loškog i karitativnog vidika. Koliko se je čulo, bar među jednim dijelom publike intelektualaca, a taj dio ne bijaše ni malen, neka su predavanja zaslužila najveću pozornost; mogu se po posvećenosti života o. Antića ubrojiti u najdragocjenije bisere hrvatske teološke i hagiografske misli u Crkvi kod Hrvata, jer posvećenje života kod Sluge Božjega bijaše Božji izvanredni dar, karizma. Neki predavači, iscrpljujući život, djela i svetost života Sluge Božjega, nisu zatvarali oči pred stvarnošću našega vremena i vjernika koji u njemu žive; smatrali su da trebaju analizirati vjerski, redovnički i posvećeni život, kakav je danas kad se osobe pozvane na posvećenje života distanciraju u elitnim staležima Crkve i društva, od tog bitnog poziva, po kojem trebaju ljudima navještati spasenje, a upravo na tome se razvijao, cvao i donosio bogate plodove život i rad o. Antića.

Na znanstvenom skupu, koji je bio spojen po trodnevniči (sa svetim misama i propovijedima) s komemoracijom 30. obljetnice smrti o. Antića, može se reći da su teologija i pedagogija kazali o Sluzi Božjemu što su mogli kazati. Teologija je rekla što su svetost, posvećenje, mistika, kontemplacija, ljubav, vjera, molitva, nada, kršćanske užvišene vrline u Antićevu životu, a pedagogija se

Na znanstvenom skupu nastupilo je 17 predavača, među kojima su se čuli naši teolozi, časne sestre i laici Crkve (na slici: dio predavača za OKRUGLIM STOLOM), od kojih su se mnogi obradovali duhovnim bogatstvom te svetošću misli i teologije oca Antića

osvrnula na suvremeni kršćanski svijet pokazujući da se sve više udaljuje od temeljnih idea kršćanskog poziva, vjere i ljubavi.

Većina predavanja - vidjelo se - bila su cijelovito i solidno pripremljena. Ona najbolja, najbolje su i slušana, a neka čak zasluzuju da se objave u najčitanijim i najstručnijim časopisima teološke misli na stranim jezicima, jer uvjerljivo i povišenom teološkim tonom osvijedočeno govore o svemu što o. Antić bijaše, jest i ostaje u Crkvi našeg vremena; a da ga mnogi naši suvremenici još nisu upoznali. O tome bijaše riječ i za okruglim stolom, kad su teolozi zrelo, uvjerljivo i smireno nastupili o našem općem pozivu na posvećenost života Bogu i braći ljudima, kako ga je životom ostvarivao do najvećih vrhunaca sluga Božji o. fra Ante Antić.

I za "Antićevo '95", kada su brojni štovatelji Sluge Božjega od 2. do 4. ožujka svake večeri u 18 sati ispunjavali i prepunjavali svetište Majke Božje Lurdske, čule su se značajne propovijedi o posvećenom životu, radu i djelovanju o. Antića, o čemu je osobito produhovljenim govorom propovijedao uzoriti kardinal Franjo Kuharić, pridonijevši po "Antićevo '95", tj. blaženom završetku zemalj-

skog života o. Antića nezamjenjiv dio održanome znanstvenom skupu. Dobro je da se za 30. obljetnicu svete smrti sluge Božjega o. Antića čula riječ uzoritog kardinala o životu posvećenja kao i ono što u njegovim govorima Božji duh nadahnjuje, a na nama je da zdušno prihvaćamo i primjenjujemo na osobni život posvećenja. Na to su se odnosile riječi zahvale o. provincijala dr. fra Pavla Žmire koji je zahvalio i svim organizatorima i djelatnicima znanstvenog skupa.

Svoju duboku zauzetost i redovnički interes na simpoziju "Posvećeni život..." nije prikrivala ni istinska franjevačka poniznost i ljubav istaknutog teologa i člana Hrvatske akademije dr. fra Tomislava J. Šagija, koji je 50-ih godina duhovno prijateljevao s o. Antićem za kreiranje posvećenog života kod tisuća Zagrepčana

U vrijeme znanstvenog skupa brojni su se štovatelji svake večeri u 18 sati okupljali na sv. mise i molitve na grobu Sluge Božjega prije i nakon misa; preko trodnevlja su na misnim slavlјima propovijedali: fra Vladimir Tadić (vicepostulator), fra Nikola Barun (magistar bogoslova na Ksaveru) i fra Mario Škić, provincialni provincije sv. Jeronima sa sjedištem u Zadru, a na ANTIČEVO uzoriti kardinal Franjo Kuharić (Na slici: kardinal predmoli molitvu na grobu o. Antića)

Nadamo se da će sva predavanja znanstvenog skupa, kao i propovijedi kroz trodnevlje i na "Antićevo" biti već ove godine tiskani i objavljeni u posebnom zborniku: "Posvećeni život i o. Antić", što će pridonijeti da se uspomena na Slugu Božjega još više oživljuje kod svih Hrvata putem znanstvenog i dokumentiranog rada kao i težnjom duša za vlastitim posvećenjem.

Skup je - doista - bio znanstveno obrađen po predavačima (Dr. fra Nikola Vukoja, Ing. prof. s. Anunciata Voloder, O. fra Stanko Mijić,

prof. s. Nives Kuhar, mr. s. Kornelija Zorić, mr. fra Andelko Barun, o. fra Rajko Gelemanović, prof. s. Angelina Samardžija, s. Slavica Buljan, don Stjepan Bolkovac, prof. s. Imakulata Malinka, dr. o. Jakov Mamić, mr. fra Mirko Kemiveš, nac. min. FSR-a Stjepan Lice, dr. s. Ksenija Režić, prof. s. Mariangela Žigrić, dr. don Josip Delić, o. fra Bono Sagi), a u tome vrijedan pažnje Crkvi i ljudima našega vremena, dok je proslava "Antićevo" označila dobrotu i promicanje osobnog posvećivanja, što unapređuje svaki ljudski i kršćanski poziv za sretniji napredak života.

Zahvalni sudionik

OBNOVA U DUHOVSKOM ČUDU

Milost Duha Svetoga neka se izlije na Vas, na cijenjenog supruga, na dragu djecu i na Vaše drage roditelje. Neka se na Vama obnovi Duhovsko čudo - to Vam želim i prosim iz svecog srca.

(AP-III/17,7)

Fra Ante Antić

Duhovno očinstvo sluge Božjega oca Antića

(Nastavak)

Č. s. Imakulata
Malinka
- nakon što je
u praksi srcem i
dušom doživjela -
sa svojim
"svjedočanstvom" po
"Duhovnom očinstvu
sluge Božjega"
svečano je i u Splitu
promovirala visoku
ili najvišu duhovnu
i svetačku spremnost
u "školi"
svoga
istinskoga
nezaboravnog
duhovnog vođe

2. Duhovno očinstvo kao dar

Otar Antić je duboko osjećao svoje svećeništvo upravo po službi duhovnog očinstva. Trajno je bio na raspolaganju dušama. No to u njega nije bila samo obična služba. On ju je volio. Radovao joj se. Želio je kroz tu službu Bogom obdariti mnoge i usrećiti ih onako kako je i sam bio sretan u Bogu. Želio je svakome otkriti tajnu radosnog zaborava sebe, ljepotu čistoće, poniznosti, skrivenosti i neuglednosti; a sve to u Kristu, koji je u svemu tome Put i cilj.

Antić se radovao svakoj duši. Svjedoče o tome kolone onih koji su mu dočarili i odlazili ojačani za novi život u sigurnosti: "S nama je jedno očinsko srce koje nas podupire". Antićevu se duhovno očinstvo mnogostrano očitovalo: uz pouke, vodio je trajnu brigu za svoje. Tako piše jedna duša: "Kada sam kod oca, čini mi se da sam sama na svijetu. Tamo uživam sve povjerenje. Očeva briga za me, ljubav, pouka, prijekor, sve me to čini novim čovjekom. S ocem molim, on me čisti, blagoslivlja, čuva i meni se raduje" (1961).

Tko se danas kome raduje? Koliko je puta, i to mnogima izjavio: "Molio sam se da dođeš!" Otac Antić je volio ljudi. Jednom je upitao: "Što misliš, kako da postupim sa slučajnim namjernicima svoje isповjedaonice? Koliko energije da utrošim, da li isto kao sa svima?" Zahtijevao je odgovor, a znao ga je. Trajnom prisutnošću i dobrim duhom pratio je svoje štićenike i govorio: "Što znaš da bih blagoslovio, to čini, a što znaš da ne bih blagoslovio, to ne čini." Jедnostavna sigurnost!

Otar Antić je bio intiman sa svojima i nije im krio tajne svoga srca. Govorio je: "Znaš, htio bih ti povjeriti jednu tajnu: Bog to hoće - ali ja ne bih htio time opteretiti tvoju dušu." Drugim riječima, pristaješ li na to što osjećam da Bog za tebe želi i traži?! Veličanstvena otmjnenost Božjeg čovjeka!

Duhovno očinstvo bijaše posljednjih godina Antićeva života i glavna njezina preokupacija. Bijaše mu to najvažnije i najdraže zanimanje. Jednoj duši povjerava: "Bit ću s tobom, uzet ću tvoje srce i sjediniti ga sa svojim i bit

ćemo jedno srce i jedna ljubav u Srcu Isusovu. Dođi, da ga ljubimo neopozivo, jer je pre malo ljubljen!" Često je s uzdahom ponavljao: "Božja volja je pre malo vršena na ovoj zemlji i Bog je pre malo ljubljen." Zato je pozivao duše na sjedinjenje s Bogom, tražio je odricanje, nenavezanost, poniznost, čistoću; obećavao molitvu, žrtvu, nudio zasluge, samo da se ljudi odluče nauški put kreposti. Cilj mu je bio Bog i jedinstvo s njim, Njegovom voljom. Želio je svako srce upoznati s Ocem, Sinom i Duhom Svetim. Čeznuo je duše povesti i na mistično sjedinjenje. Ovako piše jednoj duši: "Ti pripadaš samo Bogu i On je uzeo u posjed tvoju dušu. Želim, da se preobraziš u Isusa Krista i da uneseš misticizam u askezu. Da to mogneš, dajem ti svoje svećeništvo, redovništvo, molitve, zasluge. S ovim se služi da postigneš cilj. Mnogo tražim i zato sve dajem."

3. Duhovni otac u sjeni najveće Majke

(Posveta pred oltarom Bezgrešne)

U udarnim terminima, kada je bilo jasno i ocu Antiću i dotičnoj duši da je Bog na djelu, znao je poslije pouke i isповijedi voditi pred oltar Bezgrešne u kapeli Lurdske Gospe. To su bili najintimniji časovi duše i Boga. Mnogi o tome svjedoče i sjećaju se milosti koje su tada primali. Tu, pred oltarom, slijedila je rekapitulacija prethodne pouke i mnogi blagoslovi, povezani s molitvom koja je znala i dulje potrajati. Bio je to svojevrsni oproštaj s dušom i utvrđivanje svega rečenog.

Stotine duša uživalo je taj blagoslov neba po ocu Antiću. Bila je to snaga za život, za rast u Bogu, za apostolat i za križ u volji Božjoj. Nakon takvih susreta s čovjekom punim Boga, borba je bila više moguća, jer se ljubav Božja razlila po Bezgrešnoj, a po rukama svećenika. Nakon takvih susreta nije se zaboravljala Antićeva riječ, manje se padalo u grijeh i pogreške, lakše se molilo, lakše se ljubilo i živjelo. Milost koju je ulijevao Božji čovjek u dušu bivala je plodna i stvarna, a Bog svojim životom bliži. Osjećalo se tada da i otac Antić prima nove darove neba i da je sav uronjen u Boga i dušu. To ulaženje u duhovne dubine drugog bića i poniranje u tajne osobe bilo je obostrano. Jednom je uskliknuo: "Ja sam za Te Isus, a Ti si za me Isus." Ponirao je u tajne dubine duše zajedno s Isusom i kroz njegovu molitvu: "Kao što si ti Oče u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno" (Iv 17,21-22). Takvi susreti nikada se nisu zaboravljali. To nije bilo nebo, ali je bilo više nego zemlja.

4. Otac Ante daje sigurnost i ima Božji autoritet

Otac Antić je s autoritetom govorio dušama: "Tako i tako ćeš činiti!" Mnogi su to iskusili, a jedan zapis iz 1961. godine svjedoči tome u prilog: "Takovu sigurnost u čovjeka nisam nikada imala. Ljubomorno čuvam u srcu svaki njegov savjet. On me je odveo na iskonske izvore istine. On ništa ne skriva preda mnom."

Spoznaje koje je otac Antić primao u Bogu o pojedinim dušama, želio je odmah priopćiti. Dijelio ih je žurno i prenosio hitno. Tako je jednu osobu nazvao telefonski i ostavio poruku da odmah dođe. Ona taj događaj opisuje: "Kada su mi to priopćili, uplašila sam se i nisam znala što se dogodilo. Pošla sam odmah. Sjetih se da sam ocu pisala. Osjećala sam da sam pisala po Duhu, a sada, čemu ova žurba? Nisam li možda ipak pogriješila u izričaju? Možda me otac nije razumio? Ili sam možda zastranila? Došavši ocu Antiću, nisam mogla niti slutiti kako je njegova duša savršeno rezonirala s mojom. "

Uzdignute ruke brojnih duša u svijetu očituju
 trajni vapaj i povjerenje naših bića
 za duhovnom Božjom stvarnošću i ljepotom,
 koja se ozarila i prepoznaла
 na cijelom životu
 i djelovanju kod oca Antića

*"Dijete drago, zvao sam te da ti
 saopćim svoju odluku. Bog mi
 je otkrio tajne puteve tvoje
 duše. Moram ti ovo priopćiti."*

Doživjela sam to, piše dotična osoba, kao kad vojskovođa
 digne vojsku u pravi čas. Na
 noge! Nema vremena! Bilo je
 hitno iznijeti što je glavno, a što
 sporedno u duhovnom životu.

Posjedujući duboku sigurnost u vođenju duša, otac Antić im daje naslutiti,
 i na daljinu, kako želi da dotična živi ili dođe. Tako piše jedna osoba: "Danas
 sam kod sv. mise osjetila jak poticaj da odem ocu Antiću. Odbijala sam taj
 osjećaj, jer nisam imala vremena. No, oko 10 sati, poticaj je postao tako jak,
 da sam sve ostavila i otišla. Otac Antić me je čekao i rekao: 'Molio sam da
 dođeš.'"

*"Duhovni život je jedan misterij, (govorio bi o. Antić), veliki misterij, koji ne
 spada ni u kakvu znanost i ne može se ničim mjeriti. U tom poslu jedino je
 kompetentan Duh Sveti. On zahvaća u taj misterij svakog pojedinog
 čovjeka."* Mi, koji smo dolazili ocu Antiću, znali smo da je u tom poslu po mi-
 losti i karizmi kompetentan i o. Antić. Ako je bilo teškoća, dilema, on se pom-
 olio, zašutio i zamalo nastupio: *"Ovako ćeš učiniti, ovako ćeš postupiti."* Znao je govoriti: *"Primio sam za te, valja da ti to i saopćim. S tobom je tako i
 tako."* Doista, tako je to i bilo.

Često je tražio i povratnu informaciju: *"Sve ćeš bilježiti što ti se događa u
 duši, svaki pokret milosti. Uđi u duhovne vježbe, moli i razmišljaj: o svom pre-
 dodređenju u Bogu; o milosti duhovnog vodstva; što je duhovno vodstvo
 proizvelo u tvojoj duši? Što je od tebe učinila ova milost? Tada dođi da vidi-
 mo volju Božju!"*

Čudesno i zagonetno je to bilo vidjeti kojim autoritetom otac Antić nastu-
 pa. Jednom je uskliknuo: *"Bože moj, kolika je ljubav tvoja kada daješ
 smrnicima, grešnicima, slabiciima ljudskim toliku moć da se posvećuju, da
 jedni druge posvećuju!"* Često je govorio zanosno: *"Ima događaja u duhov-
 nom životu koje nećeš nigdje naći u knjigama, a duša ih proživljava."*

Tražio je poslušnost. Ako je osjetio da joj netko izmiče, bio je jasan: *"Ili
 ćeš me slušati, ili te nećeš voditi."* ili: *"Ne dam ti, tu nema ploda. Ako ne osta-
 viš sebe, neće biti ploda. Rastresena si i podaješ važnosti izvanjskim stvari-
 ma. Tim putem ne možeš dalje! Pratit ću te svojom prisutnošću!"*

U Antićevu vođenju duša sve je bilo jasno. Cilj je bio jasan: Bog i svetost.
 Nauk je bio jasan: Evanđelje. Sredstva su bila jasna: Euharistija, Marija, za-
 borav sebe, ponizan život, molitva. No sve to prolazilo je kroz dušu i srce

čovjeka Božjeg oca Ante Antića. Karizmatik i mistik "bijaše sav za dušu da je rodi." On bijaše otac koji ljubi, pastir koji vodi, prijatelj vjeran, čist, slobodan, velkodušan, liječnik s pravom dijagnozom - jednom riječju, bijaše SVE. Zato su brojni ljudi strpljivo čekali pred malom sobom i velikim srcem čovjeka Božjeg, i to čekanje ne bijaše im teško. Antić bijaše dušama više nego otac i majka zajedno. Bijaše on drugi Krist! Nesebičan, malen, sakriven u neuglednost pred Bogom i ljudima. Prilagodljiv i darežljiv, pun strahopoštovanja pred veličinom svake duše; iskusan otac koji dobro zna kakvu će hranu ponuditi kojem djetetu, uvijek spremjan uložiti sve svoje sile, vrijeme, svega sebe. Gdje je to od suvremenoga potrošačkog mentaliteta! Za oca Antića vrijeme bijaše milost, a ne novac. "Uronjen i natopljen Bogom, mogao je odmah dušu povući u ljepote duha i njegovu kristalnu čistoću. Čist "kao more stakleno, nalik na ledac ispred prijestolja Božjeg" (usp. Otk 4,6), video je dušu, čitao je u dubinama Providnosti, čuvao je u njezinu originalu i ponizno posluživao s hvalom Bogu na usnama. Stoga i kliče jedna duša: "Otac Ante uvijek božanski djeluje na moju dušu!", i pita se: "Kako može čovjek biti toliko preplavljen Bogom?! Čini se kao da je već u slavi. U njemu kao da se potpuno izvršilo otkupljenje Kristovo." U tom otkupiteljskom svjetlu, kojim je on bio osvijetljen, ogledale su duše svoju situaciju kakve jesu. Njegovo svjetlo nije ih samo branilo od zla, od svijeta, već i od njih samih, od njihova samozavaravanja, od njihovih ograničenosti i nedostataka. Istina je nekada i boljela, ali izrečena očevom ljubavlju istinski je liječila. Znalo se, otac Antić ima duha Božjega, znalo se, svi njegovi zapečaćeni su u njegovu srcu ljubavlju koja ne prolazi jer je on u Bogu.

5. Tajne preobraženog srca

Što je otac Antić o sebi mislio netom pred svoju smrt i koje su bile tajne njegova preobraženog srca? Citamo iz godine 1964: "*Govorim ti kao Isus: sad ču ti reći jednu tajnu svoga srca: želim potpuno izvršiti volju Božju - izvršiti djelo koje mi je Bog dao. I u ovo još malo dana, želim ispiti do dna kalež koji mi Bog pruža. Molim Boga, da mi udijeli milost mističnog sjedinjenja o kojemu piše sv. Terezija. Milost trajne prisutnosti, u kojoj je živjela sv. Katarina Sienska. Želim da to sve bude onako, kako je Bog odredio. Želim onu svetost, koju mi je Bog dodijelio.*" Iste godine obraća se jednoj duši: "Predajem ti danas jednu tajnu svoga srca. Hoćeš li primiti ovo breme? Znaš, Bog to hoće, a ja ne bih htio ovim op-teretiti tvoju dušu." Nakon prisotnaka, otac nastavlja: "*Slušaj me. Prikaži svoj život za oca i moli za oca: da savršeno ispuni zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu, da bude savršeno čist i svet pred Bogom; da spozna svoje mane, tj. sebe, tako savršeno da u poniznosti spoznaje Boga. Moli ocu milost sjedinjenja, budi ti žrtva za oca i sve što njemu još nedostaje, ti nadopuni svojom svetošću i molitvom za oca - da on savršeno svet stupi pred lice Božje. Dijete drago, ovo sam ti rekao, jer je volja Božja i ovo je velika milost. Zahvalimo Bogu za ovu milost, a za uzvrat, ja ti obećajem udioništvo u svom životu i prikazujem Bogu kao žrtvu Abrahamovu, Izakovu i Melkisedekovu.*"

Koliko je ovo želio mnogima koje je duhovno vodio, vidi se iz isto tako velikog broja svjedočanstava. A evo teksta i jednog "testamenta" iz 1964. godine:

"Tebi ostavljam testament - nastavi svetost duhovnog oca, upotpuni što nedostaje i ispuni onu svetost koju je tebi Bog dodijelio. Koliko mi Bog dozvoli, pomagat će te iz neba molitvom i pratit će te. Želim te prvi dočekati u nebu i predati Presvetom Trojstvu da ga slaviš navijeke." Iznenadjena ovom

milošću i odabranjem, ta osoba bilježi: "Kao da mi je oganj pao s neba na dušu."

Pa što se iza toga i moglo pomisliti? Prežarka duša Očeva, sva zažarena mističnim sjedinjenjem s Bogom, često bijaše prejaka za slabe, krhke, nedrasle. Mnogi su bili potrebnii sporijeg uspona, polaganijeg puta i nagiba prema vrhuncima svetosti, no Antiću se žurilo, i to s pravom. On bijaše na kraju puta, a "Testament" je ostao kao dar i kao odgovornost života. Nastavil Upotpuni! Što je to? Podsjeca na sv. Pavla u Kol 1,24,26 kad kaže: "Što nedostaje patnjama Kristovim... za tijelo njegovo - Crkvu. Otajstvo pred vjekovima i naraštajima skriveno, a sada očitovano svetima njegovim." Otac Antić je želio otići i biti s Kristom i ostati s nama kao Krist. Mi znamo da je to moguće u redu Duha, naročito onima koji su potpuno preobraženi u Bogu. Stoga i stvarna smrt oca Antića nije donijela tragediju našim srcima, nego još jednu dublju novu dimenziju njegove nevidljive ali doživljene prisutnosti i danas kao oca, kao odgovornost, kao pomoć i kao radost. On je znao da ide k Bogu u nebo. Često nam je govorio: "Iz neba će te pratiti!" Tko je njemu dao tu garantiju? Tko mu je obećao nebo i tu sigurnost? Odgovaramo: Sam Gospodin Isus, ovim riječima: "Oče, hoću da i oni budu gdje sam ja, da promatraju slavu koju si mi dao" (Iv 17,24).

(Nastavak u slijedećem broju)

FRA ANTIN VAPAJ

Molim i vapijem s milošću spasa
što prebiva u nedogledu duše
u stopama nevoljnih
i u kišnoj odori patnika.

Ištem za sebe tajnu zatajenja
da je pokorim i molitvom pretvorim
u prijesto sjaja šatora
blagosti i žrtve

Molim predano za slomljenu braću,
ruke nek služenja pruže im Istinu
i ostanu u vjernosti obraćenja
koja odzvanja milostima i slave.

Jer sam u službi spasenja Raspetog
i utiha što čarima ljubavi
čuva okrilje mira u dušama ljudi
za bezbroj toplih obrana od zala.

Jer sam u službi Vatre nebeske
dok strpljivo palim slamu
na bunjištu zemlje
iščekujući neprobojnu tvrđu milosti

što svud brani zgažena srca nevoljnih.
Za svaki treptaj molitve
plamene duše svoje,
plamene i darovane duše svoje.

Anita Pavić

Crtež,
kalendar
"Hrvatski
velikani"
Zagreb
1990.

ZAVRŠETAK BISKUPIJS

Plakat je
najavio
svu cijenu
najbogatijih
duhovnih i
svetih bisera
koje je
nizao
Sluga Božji
kroz svoj
život
u vjeri
i ljubavi
prema Bogu
i bližnjemu

SVEČANA I JAVNA SJEDNICA (125) ISTRAŽNOG POSTUPKA PRI ZAGREBAČKOJ NADBISKUPIJI

Završetak biskupijskog dijela kauze o sluzi Božjemu o. Antiću, koji se održao u crkvi Majke Božje Lurdske u ponedjeljak 8. svibnja (na dan krštenja o. Antića) 1995. uz svečano euharistijsko slavlje i posljednjom - javnom (pred narodom) sjednicom, uz nazočnost uzoritog kardinala Franje Kuharića, biskupa šibenskog dr. Srećka Badurine i zagrebačkoga pomoćnog biskupa mons. Marka Culeja, te više od 40 svećenika i brojnih redovnika, redovnica kao i velikog mnoštva vjernika. Bijaše to veoma važan i značajan događaj ne samo za Vicepostulaturu i biskupsko sudište u istražnom procesu (postupku) ispitivanja svjedoka o svetom i kreponom životu Sluge Božjega, već i za cijelu Crkvu kod Hrvata, a posebno za brojne tisuće štovatelja o. Antića diljem Hrvatske i po svijetu.

I ne samo što je ovaj važan događaj bio u radu Vicepostulature,

koja je gotovo 27 godina poslovala u ovom poslu, kao i biskupijsko sudište Zagrebačke nadbiskupije koje se 11 godina stručno bavilo ispitivanjem svjedoka o svetosti i krepotima Antićeva života, nego je značajan događaj i zbog sveopćeg vrednovanja svetosti života o. Antića jer će njegova kauza prijeći na Svetu Kongregaciju u Rim, što se i ostvarilo 19. svibnja kada je Kongregacija Svete Stolice za proglašenje svetih preuzeila završetak zagrebačke (Antićeve) kauze, a tim činom to je postao događaj i cijele Kristove Crkve na zemlji. O. Antić je time postao velik znak milosti Božje za Crkvu u svijetu, kao veliki dar Božji onim Kristovim vjernicima koji žele da ga što bolje upoznaju.

Prije završne i javne sjednice uzoriti je kardinal predvodio s biskupima, i provincialima, kao i s velikim brojem svećenika, te pred brojnim mnoštvom štovatelja oca Antića

KE KAUZE OCA ANTIĆA

Svečanom
sv. koncelebracijom
- prije posljedne
javne (125) sjednice -
uzoriti kardinal
Franjo Kuharić
s biskupima
dr.Srećkom Badurinom,
mons. Markom
Culejom i s više
od 40 svećenika
pozvao je sve prisutne
na život Božji
po svetoj misi
i svetim otajstvima
koje je
dubokom vjerom
živio
otac Antić

svečano euharistijsko slavlje, uz izrečenu propovijed o pozivu krštenika na svetost života, dozivači u sjećanje kako je o. Antić pisao i njemu kao biskupu pisma s programom poziva na svetost, dok je

izvanredni župni zbor Majke Božje Lurdske, pod ravnateljem maestra Kristijana Petrovića, pjevalo svečanu misu koja se pjevala prvi put kod one nezaboravne i veličanstvene mise koju je sveti otac papa Ivan

Brojno
mnoštvo
vjernika s
najmladim
štovateljima
Sluge
Božjega kod
svete mise
pripada naj-
istinskim
promicati-
ljima
dinamične i
karizmatske
svetosti
života
Oca Antića

U plombirnim kutijama s pečatom Nadbiskupije i hrvatske carine, nalazili su se svi spisi istražnog sudskog procesa, kao i cijela dokumentacija o svetosti života oca Antića

Pavao II. predvodio na zagrebačkom hipodromu. Žar vjere i kršćanske ljubavi ogledao se je na svim licima, koliko kod koncelebranta, toliko i kod svih štovatelja o. Antića, dok su se redale molitve vjernika sa zazivima za sve potrebe Crkve i svih naroda na zemlji, kao i za mir u našim zarađenim prostorima; molilo se je, također iz svih srdaca gorljivo, s vjerom i zajedno i za sve naše hrvatske sluge Božje da budu što prije pred svijetom od sv. Crkve proglašeni blaženima i svetima, jer kao takvi bijahu u surovoj i bezbožnoj našoj povijesti svjedoci Kristove ljubavi i dobrote, žrtvujući si živote za slavu Božju i spas svojih bližnjih.

Nakon misnog slavlja pred okupljenom Crkvom grada Zagreba započeo je svečani čin posljednje (125) završne i javne sjednice istražnog postupka Kauze za proglašenje sluge Božjega o. Antića blaženim i svetim, a svečanu sjednicu otvorio je uz članove sudišta (delegiranog suca dr. fra Zdenka Tenšeka OFM Cap, promicatelja

pravde dr. o. Antuna Stantića OCD, bilježnika dr. fra Kornelija Šojata OFM i vicepostulatora fra Vladimira Tadića) predsjedatelj sjednice zagrebački nadbiskup i kardinal Franjo Kuharić koji je rekao:

"Oci biskupi, provincijali, braće svećenici, redovnici, časne sestre, dragi vjernici! Okupili smo se ovdje, na završetku ovoga biskupijskog procesa za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjega oca fra Ante Antića. Želimo zahvaliti u prvom redu Bogu, Presvetom Trojstvu i Majci Božjoj za milosni život sluge Božjega oca fra Ante Antića. Želimo izraziti svoju zahvalnost i želje svetom ocu Ivanu Pavlu II. da ga svojim autoritetom proglaši blaženim i tako stavi na oltar da bude čašćen kao zagovornik, kao primjer svetoga života."

Premalo je prostora da bi se iznijelo sve što se je kroz 27 godina činilo u Vicepostulaturi i kod sudišta u ispitivanju svjedoka za svečani čas završetka biskupijskog dijela kauze sluge Božjega o. Antića. O tome je tumačio prof. fra Gabrijel Jurišić koji je nakon riječi uzoritog kardinala pozvao najprije delegiranog suca dr. fra Zdenka - Tomislava Tenšeka, a

Svečani čas i otvaranje završetka biskupijskog dijela kauze otvorio je pred prepunom crkvom Štovatelja o. Antića uzoriti kardinal i zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić rekavši: "Zahvaljujem svim članovima dijecezanskog suda koji su ustrajno, marljivo i s ljubavlju radili ovaj posao i dovršili proces, pa ga sada možemo svećano zaključiti, a onda svi spisi zapečaćeni, s potrebnim dokumentima koji ih prate, idu u Rim Kongregaciji za proglašenje svetaca"

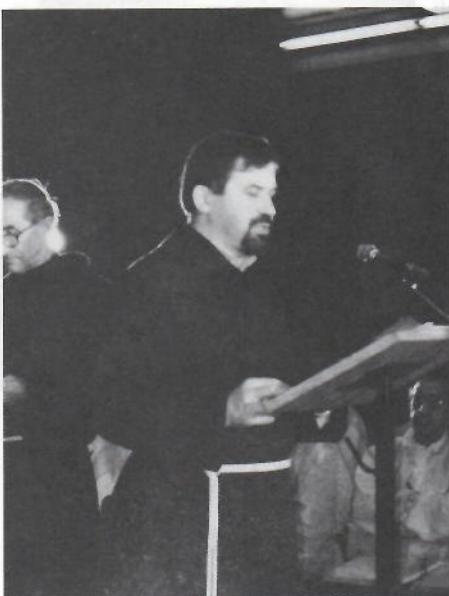

I časne sestre različitih redovničkih družbi, posebno one kojima je o. Antić bio odgojitelj u vjeri i u redovničkom zvanju, pokazale su veliko poštovanje i odanost prema nadnaravnim krepostima vjere, ufanja i ljubavi Sluge Božjega. S molitvama svojim i zahvalama Presvetom Trostvu čekale su svečani čas početka posljednje (125) i javne sjednice. Tom prigodom jedna je od njih izrekla: "Uvijek sam bila i sada sam, također, spremna dati život, ako bi se tražio za svjedočanstvo svetosti dobrog oca Antića."

nakon njega i o. vicepostulatora fra Vladimira Tadića da obojica na javnoj sjednici iznesu tijek najbitnijih i najvažnijih poslova. Tako je o. Tenšek, koji je dužnost delegiranog suca prihvatio nakon smrti dr. fra Hadrijana Boraka (1993), koji je od početka kauze tu dužnost vršio s velikim marom, ljubavlju i odgovornošću, predočio cijeli tijek sudskoga istražnog postupka kod ispitivanja 110 svjedoka uz priložene dokumente održane 124 sjednice, dok je o. vicepostulator fra Vladimir Tadić iznio u kraćim crtama tijek posla i rada Vicepostulature kroz 27 godina, koju su prije njega vodili pokojni fra Roko Tomić i dr. fra Stjepan Vučemilo, a kraj i završetak biskupijskog dijela kauze pripomogao je neumorni stručni i precizni posao i rad č.s. Asumpte Strukar koja je u Vicepostulaturi davala sve od sebe da se ovaj posao završi pri Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Najsvečaniji dio posljednje sjednice (125) nastavio se s potpisivanjem i žigosanjem istražnog postupka kauze, kao i svih spisa složenih i ovjerovljenih potpisom i pečatom prečasnog kancelara Nadbiskupije zagrebačke dr. Ivana Tilšera, smještenih u 28 kartonskih

kutija plombiranih pečatom Zagrebačke nadbiskupije. Sve su potvrđili i svojim potpisom, pečatom kao i dodatnim popratnim pismom predsjedatelj kardinal Franjo Kuharić, delegirani sudac o. Tenšek, promicatelj pravde o. Antun Stantić i bilježnik o. Šojat, što je svojom zakletvom i potpisom potvrđio i o. vicepostulator da će svu dokumentaciju najsigurnije dostaviti u Rim Svetoj Kongregaciji za proglašenje blaženih i svetih.

Dr. o. Tenšek, kao biskupov delegirani sudac, koji se na dužnosti u kauzi oca Antića intenzivirao nakon smrti svoga subrata dr. fra Hadrijana Boraka (prije delegirani sudac), prikazao je djelatnost sudišta u istražnom procesu ispitivanja svjedoka i cenzora spisa Sluge Božjega

Vicepostulator
fra Vladimir
Tadić
naslijedivši
svoje
prethodnike
(o. fra Roka
Tomića i dr.
fra Stjepana
Vučemila)
ostvario je
uz pomoć
o. Stjepana i
s. Asumpte
Strukar
zacrtane
ciljeve

Prof. fra
Gabrijel
Jurišić, dok su
članovi
biskupijskog
sudišta
potpisivali
dokumentaciju
Procesa, bilaše
tumač
sjednice

1
Bilježnik
fra Kornelije
Šojat (1)
i promicatelj
pravde
o. Antun
Stantić (2)

gom i odgovornom zadatku kauze; provincijal je istaknuo velike zasluge i sklonost uzoritog kardinala Franje Kuharića, šibenskih biskupa pok. mons. Josipa Arnerića i sadašnjeg mons. dr. Srećka Badurine, splitskih nadbiskupa dr. Frane Franića (u miru) i današnjeg mons. Ante Jurića, te svih članova sudišta, kao i vicepostulatora o. Tomića, o. Vučemila i o. Tadić, te tajnice s. Asumpte, ne zaboravivši pritom ni veliku ulogu svih molitelja i štovatelja sluge Božjega o. Antića diljem cijele Hrvatske i po svijetu, uz znanstvenike i pisce životopisa o. Ante Antića.

Po završetku zahvalnih riječi provincijala dr. o. Pavla Žmire progovorio je i biskup Antićeve rodne biskupije mons. dr. Srećko Badurina i to ovim riječima: "Ono što je ovdje u Zagrebu, u zagrebačkoj nadbiskupiji dovršeno, to je u Šibeniku - u šibenskoj biskupiji - započelo. Započet je zemaljski život, započet je život milosti po svetom krštenju, započet je redovnički život, i započeta je svećenička služba po uvrštenju u red prezbitera Kristove Crkve."

Potom je potištenim riječima i glasom, spominjući muke i nevolje ratom opustošene šibenske biskupije, zazvao nebeski zagovor o. Antića te nastavio živom vjerom i

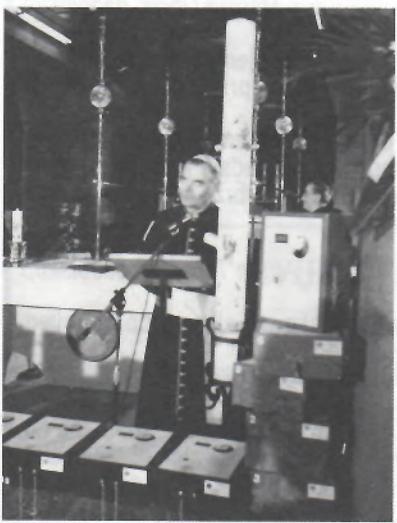
2

riječima: "To su župe na kojima služe fra Antina redovnička braća, članovi Franjevačke provincije Pre-svetog Otkupitelja. Također služe Školske sestre sv. Franje sa sjedištem u Splitu na Lovretu i sestre Franjevke od Bezgrešne sa sjedištem u Šibeniku. Ta Crkva, ta franjevačka zajednica, ta krvna i kulturna srodnost s ocem Antonom, recimo da

Provincijal dr. o fra. Pavao Žmire oduševljeno je zahvaljivao na daru svetog života o. Antića, i svima koji su pripomogli završetku biskupijskog dijela kauze

Teške i velike probleme šibenske biskupije, dr. Srećko Badurina stavio je pod nebeski zagovor oca Antića

Kardinal Franjo Kuharić potpisuje i svoje popratno pismo o cijelom procesu o. Antića

ga obvezuje. Obvezuje ga prema nama, obvezuje ga prema šibenskoj biskupiji. Obvezuje ga doduše prema čitavom našem narodu i čitavoj domaćoj Crkvi, jer on svoje crte nije sužavao nego širio u beskraj, o tome stoji u svjedocima. Ali mi, na neki način, imamo pravo njega i u nebu podsjećati na naše zemaljske nevoje i moliti ga za zagovor za njegovu šibensku biskupiju. "

Vicepostulator fra Vladimir Tadić pod zakletvom potpisuje dostavljanje svih spisa i dokumenata kauze da će ih vjerodostojno dostaviti Svetoj Kongregaciji za proglašenje blaženimi i svetim Sluge Božjega

Sve je to u uzbudjenim srcima s velikom odanošću Sluzi Božjemu pratilo okupljeno mnoštvo Antićevih štovatelja, te je na kraju i prvi biskup Crkve u Hrvata, kardinal Kuharić iskazao i svoju vjeru, ljubav i molitvu Sluzi Božjemu moleći nebeski zagovor vjernog sluge Božjega o. Antića pred Presvetim Trojstvom za domovinu Hrvatsku i sav napačeni narod hrvatski u ovome okupatorskom ratu, da se što prije ostvari pravedni mir i dobro u Crkvi i domovini Hrvata, kao i po cijelom svijetu.

Dodajmo da su naši preuzvišeni nadbiskupi i biskupi, kao i brojne us-

tanove i laici Crkve, u prigodi ovog značajnog i veoma važnog događaju za Crkvu i narod Hrvata uputili svoje čestitke, našoj Vicepostulaturi sa molitvama i željama da Crkva što prije proglaši Slugu Božjega čašću blaženika i sveca.

Dok od srca svima zahvaljujemo, dotle iskreno želimo da se nijihovim čestitkama, željama i molitvama priđruže i ostali svjesni članovi Crkve.

Svečanost se završila u 22,15 sati pjevanjem zahvalnice "Tebe Boga hvalimo" i naše hrvatske himne.

A.V.T.

Čestitali su

.... Rado bih došao, ali ne mogu fizički. Čestitam Vama i svima samostancima na uspješno završenom dijecezanskom procesu. Drago mi je da sam sa svoje strane dao svoje pozitivno svjedočanstvo. To sam spreman učiniti i ubuduće, barem da se odužim molitvama za uspjeh procesa.

Primite i srdačan pozdrav

+ Frano Franić, nadbiskup u miru

.... U nemogućnosti da sudjelujem na završetku biskupijskog procesa za beatifikaciju sluge Božjega oca Ante Antića, ovim putem pozdravljam sve sudionike skupa na čelu s uzoritim gospodinom Franjom kardinalom Kuharićem, želeći Vam uspjeh u radu, moleći Svevišnjega da časni Sluga Božji o. Ante Antić bude što prije uzdignut na čast oltara kao naš zagovornik i uzor.

Svima pozdrav u Gospodinu

+ Marijan Oblak, nadbiskup

.... Zahvaljujem na pozivu koji ste mi uputili da 8. o. mj. sudjelujem na euharistijskom slavlju i na posljednjoj - javnoj sjednici istražnog postupka za proglašenje blaženim sluge Božjega o. fra Ante Antića.

Zbog obveza u vlastitoj dijecezi ne mogu se odazvati Vašem ljubaznom pozivu. Međutim, u duhu i ljubavi pridružujem se tom značajnom događaju i molim s mnogim štovateljima fra Ante Antića da ga Bog proslavi čudesima i ubrza postupak za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

Uz pozdrav u Gospodinu

+ Anton Tamarut, nadbiskup

.... Ne mogu sudjelovati, jer je toga dana "Dan grada Đakova", ali se rado duhovno pridružujem i završnoj sjednici i euharistijskom slavlju. Velika je čast za Vašu zajednicu da se još jedan proces približava kraju, i u vezi s time proslava Božjega Sluge uzdizanjem na čast oltara.

Susreo sam mnogo osoba i svećenika i vjernika koji nose neizbrisivu uspomenu od susreta s njime. U njegove molitve preporučujem i cijelu našu đakovačku i srijemsку Crkvu, sve potrebe naše domovine, a ponajprije Vašu zajednicu da slijedeći njegov primjer raste i brojem i svetošću. Cijelu Vašu zajednicu i sve prisutne, pozdravlja i blagoslovila u Gospodinu Vam odani

+ Ćiril Kos, biskup

Donosimo
djelić
čestitaka
od naših
biskupa
koje
ponajviše
ukazuju
na želje i
biljege
Crkve po
svetosti i
zagovoru
Sluge
Božjega;
još veći
broj je
onih (od
Glasgowa
preko
Lurda i
Zagreba
do Rima)
koje već
vide
aureolu
svetosti
na liku
Sluge
Božjega

I svaka
pjesma,
i svaka
riječ,
kao i
svaka
molitva
o sluzi
Božjemu
o. Antiću,
u dušama
njegovih
štovatelja
imaju
veliko
značenje,
vrijednost i
dostojanstvo

Molitva ocu Antiću

Oče Ante, sveti moj,
uz mene stoj,
budi spokoj moj.
Da ljubim,
kao što si Ti ljubio
Da molim
kao što si Ti molio.
Da volim
kao što si Ti volio,
Da patim
kao što si Ti patio.
Da praštam
kao što si Ti praštao,
Da trpim
kao što si Ti trpio.
Da budem slijepa
pred zdravim očima,
Gluha,
pred zdravim ušima.
Da služim
kao što si Ti služio
Da budem skromna
kao što si i Ti bio.
Sve za ljubav Božju, bližnjih
i Tvoju.
Da žrtvujem sebe
i volju svoju.
Da koračam putem Tvojim
koji Bogu bijaše mio,
Da smireno podem u Vječnost
kad Bog bude htio.

Denka Antunica

UVIJEK FINI I PUNI DOSTOJANSTVA

Sve obavljajte sveto i u Bogu poslušni njegovoj svetoj volji... Strogo Vam zabranjujem svako pravdanje, sukobe, svađu, prepiranje, keckanje bilo s cijenjenim suprugom bilo s cijenjenim roditeljima. Uvijek fini, otmjeni, puni dostojanstva, svete ozbiljnosti, koja je puna ljubavnosti i dobrote i samosvladavanja. Neka na Vama odsijeva dobrota Božja i čovjekoljublje našega Gospodina Isusa Krista..

(AP-III/17,4)

Fra Ante Antić

O. Ante Antić i "Marijina legija"

U duhovnom ženskom pokretu "Marijina legija", kojem su pristupale ugledne i cijenjene katoličke djevojke - intelektualke, a pokret je slijom doključnu posljje 1945. komunističko-ateistički sustav, djelova je duhovno i savjetodavno i sluga Božjeg. O. Ante Antić po snazi svoje vjere, ljubavi i štovanja Bezgrešne Djevice i Majke

Jednog lijepog dana te divne 1955. godine dvije gospođe iz Francuske dovezle su se u Zagreb osobnim automobilom.

Lutale su gradom danas, sutra, prekosutra, ali bez uspjeha. Htjele su naći nekoga tko bi primio sve materijale za osnutak "Marijine legije".

Konačno su ipak uspjele doći na Kaptol i sve predati nadbiskupu dr. Franji Šeperu. Kardinal ih je lijepo primio i brigu o "Marijinoj legiji" povjedio č. majci Margareti Labrtić, uršulinki u Vlaškoj ulici.

U prve redove bile su izabrane mlade djevojke, a većina od njih su bile učenice blagopokojnog kardinala Šepera koje su pohadale vjeronauk u crkvi sv. Josipa na Trešnjevcu ili kod sv. Marije na Dolcu. Neke smo se ispovijedale kod o. Antića, pa nas je on kao revan svećenik, gorljiv apostol i poslušni sin svojih vjerskih poglavara odmah sve primio. Primio je "Marijinu legiju" kao organizaciju i postao joj duhovnikom. Njegovi savjeti i upute za naš mali apostolat bile su od neprocjenjive vrijednosti.

Kad bismo odlazile u posjete, raspravio bi sve slučajeve, a često bi nas i sam upućivao tamo gdje je bilo potrebno.

Katkad bi otišao kod č. majke Margarete u Vlašku ulicu i тамо bi, prema njezinu pričanju, znao razgovarati dokasna. Časna majka je bila iznenadena njegovom jednostavnosću i duhovnošću.

Pomogao je pripremati duhovne ugovore za sastanke.

"Marijina legija" se polako širila. Podijelili smo se u čelije. Ubrzo su nam se pridružili i novi članovi.

Naša trešnjevačka čelija često je odlazila održati sastanke kod o. Antića. Uvijek nas je lijepo primio. Po običaju, molili bismo krunicu, održao nam nagovor i pomogao nam organizirati naše apostolske pothvate. Kad bismo mu doveli koju osobu, rado bi je primio na sv. ispunjavaj i učinio sve za nju što je mogao.

Volio je naš mali apostolat, pazio na nas i bodrio na tom putu. S pravom možemo reći: *O. Ante Antić bio je gorljivi Marijin legionar*. Kad smo morali prekinuti redovite sastanke, ništa nije forsirao. Dalje smo radili kako smo mogli.

Danas, kad je o. Ante visoko uzdignut, neka i dalje prati sve članove "Marijine legije" na putu vlastitog posvećenja i neka izmoli od Gospodina milost za sve koji su im povjereni.

U Zagrebu, 5. III. '95.

Božena Novosel

O. ANTIĆ - ŽIVO CVIJEĆE KRŠĆANSKE DUŠE

I
N
T
E
R
V
J
U

Naš časni brat fra Paško Šošo, koji je kao mladi redovnik - franjevac - živio u Makarskoj sa slugom Božnjem o. Antićem, a kroz cijeli život bio s njime i u samostanu Gospe Lurdske u Zagrebu, doživljavao je Slugu Božjeg s posebnim vidom svoga poštovanja.

Njemu se urednik Glasila obratio za kratak razgovor.

DOA: Časni brate, fra Paško, Vi ste imali priliku da posebno upoznate o. Antića. S njime ste živjeli u Makarskoj i u Zagrebu. Možete li nam konkretno nešto kazati o sluzi Božjem o. Antiću za čitatelje našega glasila "Dobri otac Antić"?

FRA PAŠKO: Veoma rado, oče Vlado! Ovdje sam u samostanu naše Gospe Lurdske već 59 godina, a iduće godine bit će punih 60 godina. Našega dobrega i svetoga oca Antića upoznao sam kao mladi brat još godine 1933. u Makarskoj i već sam od te godine imao intimne susrete s njime po sv. isповједima, iako sam nekada pošao na isповјед i kod o. Marka Ivandića, koji je u Makarskoj bio poznati isповједnik, i o. Antiću. Osim kod svetih isповijedi, ja sam susretao našega poštovanog o. Antića i u prolazu, i u crkvi, u koru, kao i kod zajedničkih redovničkih dužnosti. Služio sam mu i kod svete mise. On je bio na svakom mjestu svećenik-redovnik neobične poniznosti, skrovitosti, molitve i ljubavi. Imao je pažnju za svakoga, a posebno za nas braću. Posebno nas je poštivao i želio nas je duhovno podići - izgraditi, tako još više, rekao

bih, jer je pred svakim bio franjevac, redovnik od reda, rada, molitve i svesti, a kod toga pun skromnosti, sa-mozataje - povučen, sa težnjom da ga nitko ne zapazi i ne primijeti. Bio je on i teški bolesnik, a nikada se niko nije požalio da ga što boli, da mu je teško. Više se je brinuo za drugoga, za svoga bližnjega, ako mu je što bilo potrebno i teško, nego što se brinuo za sebe. Znao se je posebno brinuti za bolesnike. To je svatko cijenio.

DOA: Da, časni brate fra Paško, lijepo su to uspomene na o. Antića kojih se, kao i vi, mnogi sjećaju. Sjećate li se još nekih karakterističnih crta oca Antića?

FRA PAŠKO: Znate, on je bio magistar studenata - klarika, pa je najveći dio života provodio i živio kod svojih klerika, koje je vodio i usmjeravao da izrastu u odgoje se u prave Kristove svećenike kakav je i on sav bio. On je osvajao Kristovom dobrotom i svetošću. Znali su njegovi đaci reći, a i mi braća smo govorili, da je magistar fra Ante svet, mirisao je svetošću svete poniznosti, ljubavi i dobrote pred Bogom i svojim bližnjima. Imao je on sigurno velikog

posla sa svojim studentima, a znao je mjesto njih, ako bi nekima bilo teško, mesti hodnike i stepenice ili druge prostorije. Htio je primjerom svoga života kazati kakvi trebaju biti klerici, da im ništa ne bude teško, da im svaki posao treba biti od koristi i na slavu Božju. Išao je o. Antića sa svojim đacima i na šetnje uz more. Dozvoljavao im je kupanje i da se igraju, ali sve da im služi na duhovnu korist - izgradnju. Bili su s njime oduševljeni, pa su ga nazivali "naš otac magistar". To je bio izraz i nas braće u samostanu, zbog poštovanja prema njegovoj velikoj ljubavi i dobroti.

DOA: Je li časni brate, o. Antić imao i dodira s vjernicima iz grada?

FRA PAŠKO: Itekako! Ljudi su mu dolazili iz Makarske, kao i iz cijelog Makarskog primorja. On je mnogo komunicirao s vjernicima - posebno u satima kad su bogoslovi bili zauzeti studijem, školom. On nije imao slobodnog vremena: ili je u crkvi ispovijedao, molio se, ili je neki davao posebne duhovne savjete. Posebno su mu dolazile učiteljice, a njima je držao duhovne egzorte kako će u školama kršćanski djelovati na djecu. Bilo je tu veoma dobrih školovanih i kreponih učiteljica - koje su znale dolaziti na duhovne pouke k ocu Antiću. On im je održavao i duhovne vježbe. Bio je prema njima pun poštovanja, a i volio je sve ljudi. Za svakog čovjeka je imao vrijeme i spremnost da mu bilo u čemu pomogne. Posebno se trudio za one koji bijahu siromašni ili bolesni. Znao ih je obići. Spominje se kako je nekima dijelio hranu a drugima odjeću. Jednom je dao nekoj siromašnoj majci svoj plašt da od njega skroji i sašije odijelca za djecu.

DOA: To je, doista dirljivo, fra Paško.

FRA PAŠKO: Da! I dirljivo i izvanredno! To su djela Isusove ljubavi, milosrđa i dobrote: gladna nahraniti, žedna napojiti, gola obući! Što ima

dirljivije i ljepše kod čovječnosti? To su kršćanska djela ljubavi. To je cvijeće kršćanske duše, života i svestnosti. Cijeli život o. Antića bio je istinsko i živo cvijeće kršćanske duše i kršćanskog života! Naš dragi Isus je kazao: "Po tome će vas ljudi prepoznati da ste moji učenici." To bi praktično trebao poznavati svaki čovjek, kršćanin, a posebno redovnik i svećenik Kristov.

DOA: U kojoj mjeri je to, časni brate, poznavao i naš o. Antić?

FRA PAŠKO: On je bio svetac. On je savršeno sve poznavao što je najvažnije za dušu, čovjeka, ljudi. Praktično je živio život vjere, molitve, ljubavi, ufanja i žrtve. Nije kod njega bilo da je itko mogao primijetiti i trunčić sebičnosti. Uvijek kao da je mislio i živio samo za dobro drugih, bilo u duhovnom ili kakvom drugom pogledu. I meni bi rekao, kad bi ga susreo: "Brate Paško, evo dobio sam naranača, uzmi ih, uzmi ih!" Što je god dobivao, odmah je dijelio drugima.

DOA: Zato je, kada je o. Antić došao u Zagreb, postao i duhovni magnet za mnoge Zagrepčane. Možete li o tome nešto reći?

FRA PAŠKO: S ocem Antićem sam živio sve godine u ovom našem samostanu u Zagrebu - od 1946. do njegove svete smrti. Bile su to teške godine za Crkvu, za narod. Godine porača i teškog progona vjernika i vjere, a uz to - zna se - bilo je silne sirotinje i neimaštine. Tražilo se posebno od samostana da se pomaže najpotrebnijima i posebno progoljenima. U tome je o. Antić bio čudesan. Mi u samostanu nismo znali na kakav je način on razvijao karitativnu skrb za siromašne obitelji, studente, majke, beskućnike, ali on je preko svetih ispovijedi, u čemu je bio neumoran, i duhovnih savjeta pružao bezbrojnima pomoći. Znali su mu donositi imućniji liječnici, odvjetnici i profesori ili obični ljudi pomoći za siromašne, gladne i beskućnike.

Možda su i zato uvijek bili oni veliki redovi pred njegovom isповједаоницом i sobom. On je sve teškoće, nevolje i križeve drugih svakoga dana stavljao na svoja leđa i pomagao je i duhovno i materijalno svim potrebnima; sav je živio i za duhovne i za tjelesne potrebe najpotrebnijih. Njegova isповједаonica u crkvi ili kasnije u kapeli, pa i u sobi, bila je najposjećenija duhovna i liječnička ambulanta u Zagrebu. Dobri otac Antić je bio čudesan i čudotvoran za brojne tisuće koji su ga s potrebama posjećivali, a sam nikoga nije odbio a da ga nije pomogao.

DOA: Možete li koju riječ, fra Paško, kazati i o zatvoru o. Antića kad su ga komunističke vlasti s mnogom subraćom iz samostana strpale u zatvor?

FRA PAŠKO: Rekao sam već da su bile strašne godine poslije rata, a komunisti su sve snage uložili da se vjera iskorijeni u narodu a hrvatski narod pretvori po komunizmu u ropstvo. To su mogle vidjeti i vrane na vrbi. Bio je nečuveni atak na svećenike i na značajnije vjernike i Hrivate, progonstvo je i zatvor svakoga čekao, ako je što značio u to vrijeme kao vjernik ili kao Hrvat. Poznata je teška sudbina naših nevinih fratara iz samostana Gospe Lurdske, samo što su bili duhovno jaki i duhovno vjerski angažirani za dobro Crkve i spasenje duša. Završiše neki bez suđenja u smrti, a drugi na velike godine robije. I dobrog oca Antića su zatvorili, premda je bio sama dobrota, ljubav i žrtva za duše. Bio je u Petrinjskoj ulici na mjesecnom stalnom saslušavanju od OZNE, a poslije UDBE. Priča se da su ga i u zatvoru oni najokorjeliji protivnici vjere, Crkve i hrvatstva doživjeli kao velikoga sveca, dobročinitelja ljudi, pa su ga pustili na slobodu, a njegova prava sloboda bila je isповједаonica i neprestana duboka, duhovna i svetačka molitva za Crkvu, duše i narod.

DOA: Eto, prije nego Vam zahvalim, časni moj fra Paško, samo najkraće odgovorite, utječete li se i Vi molitvom zagovoru o. Antića?

FRA PAŠKO: Svaki dan se molitvom obraćam Bogu za njegovu beatifikaciju, da bude proglašen blaženim i svetim pred cijelom Crkvom, a i molim se za svoje stračke i duhovne i tjelesne nevolje ocu Antiću koji me uvijek pomaže, rasvjetljuje i pruža mi posebno milost da se dobro molim i da budem duhovno raspoložen, pa i onda kad mi je teško. On mi je velik zagovornik na nebu.

DOA: Recite sada još Vašu najveću želju koja Vam je na duši i srcu.

FRA PAŠKO: Dao dragi Bogu da što prije naš hrvatski narod doživi da Crkva proglaši sve sluge Božje u našem narodu svetima. Vjerujem, kad su spisi sluge Božjega o. Antića došli na Kongregaciju, da će Sveta Crkva posebno upoznati njegovu svetost, koja bijaše živa, jasna i svjetla strana njegova života, te ga proglašiti blaženim i svetim za cijelu Crkvu u svijetu. To je moja želja i za to molim.

DOA: Hvala, časni brate fra Paško!

FRA PAŠKO: Hvala Bogu i Blaženoj Djevici Mariji da su našem narodu podarili u ocu Antiću takvu veliku i duhovnu svetačku osobu!

*Razgovarao:
fra Vladimir Tadić*

OBAVIJEŠT

U idućem broju donijet ćemo izvještaje: "Antićevi dani u domovini i izvan domovine", koje sada (radi pomanjkanja prostora) nismo mogli uvrstiti.

Uslišanja - zahvalnice - preporuke

Dobri oče Ante Antiću. Zahvaljujem Ti što moj sin Nenad polaze ispite, što radi i što je sretan u intimnom životu. Zahvaljujem Ti i na svemu ostalom što si učinio za moga sina Nenada. Molim Te, čuvaj i dalje njega i brata mu od svih opasnosti života.

Zahvalna majka

* * *

Koncem prošle godine moj je pranećak Ante Šimunović, od 1 godine i nekoliko mjeseci, popio nešto tekućine za pranje posuđa. Liječnici su rekla da su mu od toga oštećeni neki organi i da će od toga imati životnih posljedica. Na poticaj sestre Alojzije molila sam slugu Božjeg o. Antića da posreduje za potpuno ozdravljenje i da ēu, ako dijete ozdravi, zamoliti da se to javno objavi kao zahvala.

Hvala dragom Bogu i dobrom ocu Antiću, dijete je potpuno ozdravilo, pa želim i druge potaknuti da se s pouzdanjem obraćaju za ozdravljenje i druge potrebe dobrom ocu Antiću. I ja sam ohrabrena, da se molim za ozdravljenje mojih dragih.

S. Anuncijata
od Presvetog Trojstva, klarisa

* * *

Dragi i predobili oče utješitelju!

U ovim teškim danima i trenucima koje proživljava naša domovina, daj hrvatskom narodu - svome narodu - snage i šanse da uspiju dostići Kraljevstvo nebesko. Daj nam svima svjetlo nebesko.

Dobri Oče, koji si me mnogo puta utješio, moli za svoj napačeni narod. Ne daj da zlo pobijedi. Daj nam mir.

Antonija

* * *

Zahvalan Svesilnom Bogu ocu našemu što sam upućen u svetište Majke Božje Lurdske gdje sam pod okriljem svetišta, uz odar blagopokojnog fra Ante Antića stekao mir i ljubav, zdravlje i radost, moleći se sve više. Zahvalan za sve

Vladimir M.

Dobri i vjerni fra Ante!

Hvala Ti, što uviјek tako vjerno prenosiš naše molitve iz ove susne doline, mraka i boli u svjetlo nebesko.

Hvala Ti, što si razumio i molitvu malog Darija, te ju preporučio Božjoj ljubavi. Slavimo Boga za svetost Tvoga života. Po Tebi smo i mi još više dionici blizine i ljubavi Božje u kojoj se Ti neprestano nalaziš.

Ovih dana obogatio si nam duše novim uslišanjem, a srca nam razveselio viješću da je Igor zdrav. Čuvaj ga i nadalje, dobri oče Antiću, i nemoj prestati za njega moliti pred licem Presvetog Trojstva. Ti znaš koliko je on potreban svojoj obitelji. Radi bjeline i ljepote dušâ njegove djece, oslobođi ga od ove bolesti i svakog drugog zla, pa neka ta mlada i dobra obitelj raste u ljubavi slaveći Boga za velika djela koja im učini.

Tebi zahvalna Marija

* * *

Ponovno s Tobom. Radost je tada sa mnjom. Hvala Ti na Tvojoj ljubavi koja nikada ne prestaje. Ja znam da ona uviјek prati, kao i Tvoja molitva, zagovor. Znam da bdiješ nad mojim životom, dušom i tijelom i na tome sam vječno zahvalna. Želim Ti da što prije dođeš do časti oltara.

Uvijek Tvoja Aleksandra

* * *

Bijah tu pored Tvoga groba 4. III. s Promincima i molio sam zajedno s njima. Osjećao sam Te blizu, jer govorili su mi još u Šepurini da si uviјek tamo gdje su potrebitali. Zagovaraj nas i naše želje danas ovdje izgovorene. Hvala.

Ljubo Antić

* * *

Sebe i svoju obitelj stavljam pod zagovor i zaštitu dobrog i dragog fra Ante Antića, dok neprestano molim i zahvaljujem za mnoge već primljene milosti.

G.M., Zagreb

Oče, fra Ante!

Evo, vidim ovdje u Tvojoj sobi gdje si preminuo stalno gori svijeća pokraj Tvoje slike. To je znak da Te je s onu stranu groba zahvatila sreća. Sada, kada si u Božjoj slavi, svojim zagovorom učini da nas ovdje na zemlji bijeda ne davi.

Ti si uvijek bio i ostao inspiracija za duhovni rad svima nama. S toga gledišta i mi ćemo se truditi da poput Tebe zadobijemo vječni raj. U tome smislu, primjerom nam ostaj. Tvoj u Kristu

O. fra Šimun Janković

* * *

Dobri i sveti čovječe, fra Ante!

U ovom tmurnom i teškom vremenu moli i zagovaraj kod Jedinog Posrednika Boga, Boga i Čovjeka Isusa Krista:

- da Crkvom upravljaju sveti i dobri pastiri za rast i izgradnju Kraljevstva Božjega

- da političari i odgovorni na vlasti brane pravo čovjeka, naroda i država, a ne svoje interese

- i da USPIJE moj rad i život.

*Odlaziš nam u Rim
s proljetno zelenim vijencem,
vrati nam se što prije u Hrvatsku
s jesenskom zlatnom AUREOLOM*

5. 5. 1995.

* * *

Dragi oče Antiću!

Na rubu sam i silno mi treba Tvoja pomoći za potpuno obraćenje moje i moje obitelji Gospodinu u mislima, riječima i djelima. Predajem se Tvome zagovoru ovdje u sobi u kojoj si disao, radio, živio i molio. Izmoli mi vjeru, ufanje i ljubav, te potpunu odanost Gospodinu, Ocu, Sinu i Duhu Svetomu, svetom Josipu i Majci Božjoj Mariji.

Izmoli mi odluku promjene moga života i da mogu ostaviti sve ono što nije Božje i što nije dobro u očima Božjim.

Izmoli mojoj obitelji i rodbini obraćenje duha i zdravlje tijela.

Tvoja M.D.

Dragi oče Magistre!

Jučer - na dan Tvoga sv. krštenja - doživjeli smo jedinstveno slavlje: završen je biskupijski postupak za Tvoju beatifikaciju. Bogu hvala za taj dar!

Molit ćemo i raditi da se to što prije i ostvari na slavu Božju, čast sv. Crkve, hrvatskoga naroda, Franjevačkoga reda i naše Provincije.

Molim, daj da ostanem vjeran savjetima i uputama koje si mi davao. Preko Tebe govorio mi je sam Isus Krist.

Molim Te zagovaraj nas da u našoj Provinciji uvijek budemo poslušni Duhu Božjemu, da u sjemeništu, novicijatu i klerikatu mlađi naraštaj bude otvoren nadahnucima Duha.

Quod Deus facit!

Fra Gabrijel Jurišić

* * *

Oče Magistre!

U Tvojoj sobi živo doživljavam one lijepi i korisne susrete s Tobom. Ali moram istaknuti da se to osjeća svagdje gdje god sam - posebno kad Te trebam i zazivam. Učini da to sve jače bude. Molim Boga da što prije dadne da se svečano objavi veličina Tvoga kreposnog života. Sretan bi bio kad bi to doživio što prije!

Fra Mario Stipić

* * *

Hvala Bogu! Proces u Zagrebu završio je relativno brzo. Daj, Bože, da i ovaj u Rimu brzo završi. Beatifikacija o. Antića, sluge Božjega, prosvijetila bi snažno "Kuću Božju" u ovom mraku, koji se slegnuo ne samo na svijet, vjernike, nego i posebno nad redovničke zajednice. Toličko je malo redovničkih zvanja da nam smrt prijeti, i to opasno i brzo.

Slugo Božji, oče Magistre, moli Boga da "spasi puk svoj i blagoslovi baštinu svoju!" Uvijek zahvalan uz trajnu prošnju

Fra Silvestar

* * *

O, kada bi već prvi papa Slaven - Ivan Pavao II. moga magistra i ispovjednika uzdigao na čast oltara! Bože, daj!

Fra Karlo Jurišić

Naši pokojnjici

Prof. Dinko Tusun - Zagreb
Anka Blajić - Turjaci
Č.s. Monika Jagnjić - Zagreb
Č.s. Ruža Vučković - Split
Dr. Zdeslav Jelinčić - Sinj (Postire)
Nevenka Vrčić - Imotski
Andrija Vuleta - Otok
Marija Mandac - Brnaze (Sinj)
Jozo Jurić - Prugovo
Dr. Marijo Sulić - Zagreb
Elena Jelavić - Madrid
Ivica Vidaković - Subotica

Pokoj
vječni
daruj im
Gospodine

DR. ZDESLAV JELINČIĆ

† Sinj - Postire
14. II. 1995.

U Sinju je 14. veljače 1995. umro dr. Zdeslav Jelinčić, stomatolog, u 70. godini života. Rođen je u Postirama na Braču. Već u mладости kao đak i student, katolički odgojen, isticao se u društvu "Domagoj". Na koncu rata prošao je "Križni put" Bleiburga. Iza toga poslije teških kušnja nastanio se s obitelji 1957. u Sinju. Djelovao je kao požrtvovni, uslužni i karakterni čovjek i zubar. Osobito se isticalo njegovo isповijedanje vjere u ono vrijeme ateističke atmosfere.

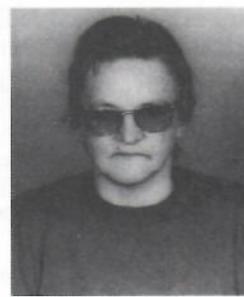
Resila ga je neobična ljubav prema bližnjemu i potrebnome, a isto tako njegovo rodoljublje i ljubav prema svojemu hrvatskom narodu bilo je poznato svima. Uvijek je pratio sa zanimanjem i radošću rad kojim se uzdizao svetački lik sluge Božjega o. fra Ante Antića.

Prigodom sprovodnog ispraćaja u Sinju našlo se mnogo vjernika i više svećenika-franjevaca s đacima Franjevačke gimnazije, gdje se od njega oprostio o. fra Mario Stipić, profesor. Na sprovodu u rodnom mjestu Postira uz veliko mnoštvo mještana i brojnu rodbinu riječi zahvalnosti izrekli su župnik Postira vlč. Tonči Jelinčić i župnik Sinja o. fra Luka Livaja.

Fra Mario Stipić

NEVENKA VRČIĆ

† Imotski
5. IV. 1995.

U Imotskome je 5. travnja 1995. umrla Nevenka Vrčić u 84. godini života. Rođena u poznatoj kršćanskoj obitelji Luje Vrčića i majke Ane r. Jeličić, ponjela je pravi odgoj i odanosnost vjeri i domovini. Bila je ponosna što je imala brata svećenika o. fra Vjeku Vrčića. Nakon završetka srednjeg školovanja sudjelovala je u katoličkoj organizaciji kao što je "Marijina kongregacija" i domoljubnom hrvatskom društvu "Orlica".

Njezino omiljelo društvo bio je crkveni zbor "Slavuj", tako da je u crkvenom zboru pjevala sve do starije dobi. Dobro je poznavala o. Antu Antića, jer se s njim susrela još kao djevojčica kad je on boravio u Imotskom. Nakon njegove smrti veselila se radu na izdizanju i priznanju njegova svetačkog života. To je stalno pratila svojim molitvama i prilozima. Na stoliću uz krevet stajala je slika o. fra Ante Antića. Uz veliki broj vjernika sprovod je vodio o. V. Prlić, gvardijan, skupa s 18 svećenika, zahvalivši se ugovoru vrijednoj vjernici.

Fra Mario Stipić

DR. MARIJO SULIĆ
Split 17. IX. 1936.
† Wiesbaden 15. V. 1995.

Kršćanska obitelj Sulić s velikom rođinom i prijateljima, uz brojne vjeruške Zagreba, odali su 19. svibnja svojom vjerom i molitvom kod sprovodnih obreda na Mirogoju iskrenu zahvalnost i počast svome doktoru Mariju Suliću, koji je umro u Njemačkoj nakon duže i teške bolesti s riječima: "Nemojte me ostaviti ovdje, jer sam volio jedinu svoju domovinu Hrvatsku."

Radi se o vrlo cijenjenom stručnjaku medicine, o vrijednom kršćanskem mužu i dobromu ocu, koji je cijeli svoj život i liječnički poziv, kroz 30 godina, žrtvovao za obitelj i domovinu kao priznati i vrsni liječnik u klinikama Njemačke.

U svojim mlađim, gimnazijskim i studentskim godinama povezivao se je i s dobrim ocem fra Antonom Antićem, kome je češće dolazio i na sv. ispovijed sa ostatkom braćom i sestrama, a Sluga Božji - poznato je - bio je i skrbnik i duhovni vođa njegovih roditelja, kao i i brojne braće i sestara.

Kršćanski uzorni brak sklopio je s Đurđicom Hrabrić i poput tisuća hrvatskih intelektualaca odlazi u Njemačku, gdje živi i radi kao traženi liječnik za svoju obitelj, pomažući i brojnim Hrvatima - "gastarabajterima". Predvodi svoju obitelj na nedjeljnu misu, kao i na molitvu za obiteljskim stolom na kojem se nije u petke nikada vidjelo meso; smatrao je da mu je dužnost crkveni post kao katoliku kome je stalo do zakona Crkve.

Nakon sprovodnih obreda na Mirogoju, slavljenja je sv. misa zadušnica u crkvi Majke Božje Lurdske uz sudjelovanje brojnih vjernika i pjevanje župnoga

zbora Gospe Lurdske pod ravnjanjem dirigenta mo. Kristijana Petrovića, a sv. misu predvodio je župnik o. fra Josip Zrnčić uz veći broj koncelebranata.

Nakon ovozemaljskog, duboko vjerničkog i kršćanskog života, plemenita duša dragog Marija Sulića prešla je u život vječnog blaženstva, jer prema Kristovim božanskim riječima: "*Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada*" (Iv 11,25-26).

U toj vjeri, koju je pokojni dr. Marijo Sulić živio i ispovijedao, smrt nije gubitak ni kazna, već vječni dobitak i nagrada s Kristom.

V.T.

DINKO TUSUN

† Zagreb 24. IV. 1995.

Umro je nenadano 24. travnja 1995. u Zagrebu, pet mjeseci nakon smrti svoje voljene i dobre supruge Ane r. Grgec, kćeri pok. prof. Petra Grgeca i sestre Radovana. Svoj život od rane mladosti, kada mu je Udba ubila majku, starijeg brata i oca dr. Nikolu Tusuna (velikog župana Travnika), a da nikada nije doznao za njihove grobove, provodio je život strpljivo noseći svoj teški križ u vjeri da poslije križa i Golgotе života dolazi Uskršnje - pravi život u Bogu.

Zatvaran u vrijeme studija na više godina robije, ipak je uspio kao nadaren i sposoban završiti filozofski fakultet, a u životu je, ostvarivši svoj kršćanski brak, predano živio za svoju obitelj kao intelektualac katoličke orientacije i sakramentalnog života, baveći se profesionalno pišanjem, uredništvom i prevođenjem sa stranih jezika.

Kod sprovodnih obreda na Mirogoju (u vrijeme granatiranja Zagreba) s pokojnikom su se oprostili poznati laici Crkve u Zagrebu predvođeni našim teologom prof. dr. Rudolfom Brajčićem, dok je sv. misu zadušnicu predvodio uz prigodne riječi o pokojniku vicepostulator fra Vladimir Tadić, koji je istaknuo posebnu težnju Dinkove duše za vječnim životom u koji je s vjerom unišao i koji ne poznaće ni tuge, ni smrti.

V.T.

ELENA JELAVIĆ

† Madrid 17. V. 1995.

Na sv. Paškala, 17. svibnja 1995., u Madridu blago je u Gospodinu preminula štovateljica sluge Božjega o. Ante Antića Elena Jelavić, vjerna supruga i žena sveuč. prof. dr. Dušana Jelavića, koji je bratić od pok. dr. Nevena Jelavića - brižnog liječnika oca Antića Živeći u krugu aktivne kataličke inteligencije proživjela je svoj život dubokom vjerom i molitvom,

sva predana u ruke Božje, strpljivo noseći svoj križ kao i križ muževljeve tuđine i emigracije ostvarujući svakoga dana sklad života - duše i srca, što je prenosila i na svoje najbliže.

Bila je sa svojim mužem živi i aktivni član "Fatimskog pokreta" koji se temeljio na svagdanjem slavlju sv. euharistije i istinskoj pobožnosti prema nebeskoj Djevici i Majci. Svetu misu zadušnicu služio je apostolski nuncij Svetе Stolice u Španjolskoj

V.T..

NAJSRETNIJA TAJNA ŽIVOTA - ZA GODINU ŽENE

Ovu godinu posvetite Božanskom Srcu Isusovu i Bezgr. Srcu Marijinu i sv. Josipu. Cilj: Biti sveta po volji Božjoj. Svoj cilj nećete sami ostvarivati, nego u jedinstvu sa Isusom. On je Vaš božanski Učitelj, Put, Istina i Život. Vi ćete s Njime raditi na ostvarivanju Vaše staleške svetosti. On će Vam biti uzorom, pravilom i putokazom. Vaša tajna: kako bi se moj božanski Učitelj vladao na mom mjestu? On me uči kako moram ljubiti Oca Nebeskoga, kako ću ljubiti svoje bližnje, kako ću se vladati prema samoj sebi. U svemu se sjedinite s Isusom i u molitvi, u radu, u trpljenju, u žrtvi za supruga, za djecu, za roditelje.

Molim Vas, nemojte stavljati zapreke Njegovoj sve većoj obilnoj očinskoj ljubavi i naklonosti. Ljubite dragog Boga i sveti budite. Ljubite svoga dobrog supruga, svoju djecu, svoje roditelje i sveti budite. Slušajte u stvarima Vaše duše onoga koga hoće dragi Bog i sveti budite.

U Duhu Svetom blagoslivljam Vašega gospodina supruga, djecu, roditelje, Vas, nevrijedni i beskorisni sluga Isusa i Marije.

(AP- III/17,2)

Fra Ante Antić

MIODARI U FOND VICEPOSTULATURE I TROŠKOVE BEATIFIKACIJE

Jaka Papak - Split (100); Stošica Lukić - Zadar (45); Anica Bezić - Zadar (50); Ljerka Obrovac - Zagreb (100); Marija Kalinić - Ston (50); Justina Miholčić - Varaždin (40); Josipa Jurjević - Zagreb (30); Anica Kopun - Bjelovar (80); Sestre Karmeličanke - Slavonski Brod (100); Dunja - Bernarda Čurić - Solingen (100 DEM); Ivan Grgić (100 DEM); O. fra Silvester Aračić - Šibenik (500); Ruža Omazić - Frankfurt (20 DEM); O. Petar Gulić München (1.200 DEM); O. fra Dušan Džimbeg - München (600 DEM); O. fra Bernardo Dukić - Frankfurt (200); O. Nediljko Bekan - DArmstadt (150); Matilda i Ivan Sulić - Zagreb (300); Katica Baljkas - Dubrovnik (100); Miljenka Damić - Metković (50); Ivan i Manda Grgić (70 DEM); Jela Mandarić - Berlin - (50DEM); Franjevački svjetovni red Gospe Lurdske - Zagreb (300); Ana Koprleć - Bjelovar (30); Marija Laboš - Zagreb (30); Mons. Ćiril Kos - Đakovo (50); A.Lj. (50 DEM); Katica-Barica Mesić - Zagreb (50); Vera Beroš ž. Lovre - Bratuš (150); Kate Beroš ud. Stipana - Bratuš (50); Milka Beroš - Bratuš (50); Ljiljana Babić p. Nikole, Bratuš (50); Kate Beroš pk. Frane, Bratuš (40); Marija Beroš - Bratuš (30); Slavica Babić - Bratuš (20); Anka Beroš - Bratuš (30); o. Mirko Marić - München (100 DEM); N.N. - Zagreb (9.000 DEM); Zorka Perišić - Blago na Cetini (150); Silvija Strojin - Zagreb (250); Andelka Zear - Zagreb (50); Marija Švigr - Zagreb (50); Marija Balaško - Varaždin (20); Miro Sambunjak - Zagreb (20); O. Marko Prpa - Ljubljana (100 DEM); Olga Sertić - Zagreb (100 DEM); Obitelj Milić - Šibenik (50); N.N. - Baška (100); Vito Peroš - Mravinci kod Splita (50); Ružica Đureković - Zagreb (50); Zora Dorić - Osijek (20); Mery Filipeti - Makarska (100); Mila Uravić - Rijeka (50); Obitelj Ciković - Stuttgart (100 DEM).

Svim darovateljima Vicepostulatura od srca zahvaljuje

DOBRI OTAC ANTIĆ

Glasilo Vicepostulature
sluge Božjega
o. Ante Antića
God. 25 (1995) Broj 2 (94)

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje "čudo", "svetost", "svetac" i slično, to u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud sv. Crkva

Osnivač i Izdavač lista:
Franjevački samostan,
Vrbaničeva 35, 41000 Zagreb

Glavni i odgovorni urednik:
Fra Vladimir Tadić

Adresa uredništva:
Vicepostulatura, Vrbaničeva 35,
41000 Zagreb,
tel. (01) 446-906

Administrator:
S. M. Asumpta Strukar

Lektor:
Domagoj Grečić

Tehnički urednik:
Marijan Osman

Cijena glasila: 5 K

Godišnja pretplata: 20 K
Pojedinačni broj
za inozemstvo 3 DEM
Zračnom poštom za Ameriku, Kanadu i
Australiju 3 USD

Rješenjem Ministarstva prosvjete i
kulture Republike Hrvatske glasilo je
oslobođeno poreza na promet
Tisk: KRATIS Zagreb

NASLOVNA STRANICA:
Akad. slikar Ivo Dulčić: Sluga Božji
fra Ante Antić, vitraj (1971), Zagreb,
samostanska kapela Majke Božje
Lurdske, Vrbaničeva 35

Sadržaj

Urednikova riječ	1
Molitva sjedinjenja i predanja	2
Godina žene i otac Ante Antić	4
Za primjer kršćanske savršenosti	6
Dobri otac Antić	7
Simpozij "Posvećeni život" uz "Antićevo" '95.	8
Obnova u duhovskom čudu	10
Duhovno očinstvo sluge Božjega oca Antića	11
Fra Antin vapaj	15
Završetak biskupijske kauze oca Antića	16
Čestitali su	22
Molitva ocu Antiću	23
Uvijek fini i puni dostojanstva	23
O. Ante Antić i "Marijina legija"	24
O. Antić - živo cvijeće kršćanske duše	25
Uslišanja - zahvalnice - preporuke	28
Naši pokojnici	30
Najsretnija tajna života - za godinu žene	32

GLASHILO JE U SLUŽBI VICEPOSTULATURE I KANONSKOG POSTUPKA (KAUZE) ZA PROGLAŠENJE SLUGE BOŽJEGA O. FRA ANTE ANTIĆA BLAŽENIM I SVETIM.

PRVOG ČETVRTKA U MJESECU SLAVI SE U SVETIŠTU MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU "ANTIĆEV DAN" SA SVETOM MISOM I MOLITVAMA ZA NJEGOVU BEATIFIKACIJU I ZA SVE POTREBE ŠTOVATELJA SLUGE BOŽJEGA.

Kauza Sluge Božjega na Kongregaciji u Rimu

U prostorijama Svetе Kongregacije (na slici slijeva): fra Pavao Vučković, gvardijan i vozač spisa: fra Marko Mrše, voditelj kauze u Rimu; generalni postulator Franjevačkog reda i kauze o. Antića fra Ivan Folguera (u habitu) i vicepostulator o. fra Vladimir Tadić

Sveta Kongregacija za proglašenje svetih potvrdila je službenim svojim dokumentom br. 416/95, u petak, 19. svibnja 1995. primitak cijele dokumentacije istražnog sudskog procesa (Kauze) koja je vođena o svetom i izvanredno kreposnom životu sluge Božjeg o. Antića na Zagrebačkoj nadbiskupiji, te je iste spise Kauze ova ustanova Crkve zavela pod broj **1462** s natpisom S. D. ANTONIUS ANTIĆ, ZAGREBIENSIS (SLUGA BOŽJI ANTE ANTIĆ, ZAGREPČANIN), jer se kauza o izvanrednim krepostima vjere, ufanja i ljubavi vodila na Zagrebačkoj nadbiskupiji.

Svu dokumentaciju kauze o. Ante Antića, kao i sve spise o njegovu svetom i kreposnom životu i djelovanju (13.890 stranica i prevedenih više od 3.000 na talijanski jezik) dostavio je službeno u dva primjerka dostavljač o. vicepostulator fra Vladimir Tadić, koji je imenovan od Nadbiskupskog sudišta iz Zagreba, a prevozili su ih u Rim (18. V. 1995), na Svetu kongregaciju službeni vozači o. fra Pavao Vučković, gvardijan samostana Gospe Lurdske, i prof. dr. fra Božo Norac-Kljajo, kao službenu DIPLOMATSKE POŠTU Apostolske nuncijature u Hrvatskoj.

Ista Kongregacija Svete Stolice za kauze proglašenja svetih dala je svojim dokumentom (Prot. br. 1462 - 2/95) blagonaklono dozvolu generalnom postulatoru reda Male braće, fra Ivanu Folgueriju, da se spisi kauze o. Ante Antića (zapečaćeni od Zagrebačke nadbiskupije) mogu otpečatiti, što je i učinjeno na Kongregaciji dana 31. svibnja 1995. u Rimu na blagdan Pohođenja BDM. Ovaj datum se može uzeti i početkom rada na kauzi o. Antića pri Kongregaciji Svete Stolice za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

Vicepostulatura poziva sve štovatelje Sluge Božjega na istinsku molitvu vjere da veliki i odgovorni posao na Kongregaciji u Rimu bude blagoslovlijen i da se po njemu proslavi Presveto Trojstvo po svetosti života sluge Božjeg o. fra Ante Antića.

Vicepostulatura